

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 124 (4374) П'ЯТНИЦЯ, 4 ЛИПНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Варшава не проти прийняти американську ПРО

Переговори про розміщення в Польщі елементів протиракетної оборони США завершено.

Про це заявив глава польської делегації на переговорах, заступник міністра закордонних справ Вітольд Ващиковський. Очікується, що 10 липня до Варшави прибуде держсекретар США Кондоліза Райс, і тоді, як повідомляє «Газета виборча», сторони підпишуть відповідне порозуміння. А поки що польські політики висловлюють своє ставлення до розміщення елементів американської ПРО на їхній території. Так, Президент Лех Качинський в інтерв'ю телеканалові TVP—1 заявив: «Розміщення елементів ПРО в Польщі покращує наше становище в Європі. І тому я однозначно за».

Водночас про деталі переговорів не повідомляється. Як передає агентство Рейтер з посиланням на анонімне джерело, за згоди офіційної Варшави в цій справі Вашингтон пообіцяв модернізувати польську армію.

Капітуляція «цукрового Донбасу»?

ВІННИЧЧИНА: СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

Єдиний у державі «мавзолей» (церква–некрополь, де вже 127 років зберігається забальзамоване тіло видатного вченого–хірурга Миколи Пирогова), залишки ставки Гітлера «Вервольф» і неозорі поля цукрових буряків — це те, чим найперше відома Вінниччина. Утім, «цукровий Донбас» уже нинішньої осені може остаточно втратити свій статус лідера у виробництві солодких кристалів. Так мало буряків, як нині, у регіоні не сіяли навіть у дореволюційні часи. Приблизно 65 тисяч гектарів відвели під солодкі корені. А це значить, що більшість цукроварень восени не розпочнуть роботу. Не буде сировини. За прогнозами, у нинішньому сезоні працюватиме менше третини від усіх цукрових підприємств. Торік корені вирощували на ста тисячах гектарів, а цукор варили на 20 заводах. Капітуляцією перед СОТ називає дехто з фахівців таку ситуацію. Керівники бурякосійних господарств по–своєму відреагували на вступ держави до Світової організації торгівлі. Переконавшись у тому, що невдовзі чужий цукор заполонить прилавки наших магазинів, вони, щоб не втрапити в халепу, раптово «скинули» площі під цукристі. Цукрову галузь краю, на думку фахівців, уже не врятує ніщо. А це — третина економіки регіону. СТОР. 8—9

Фото Віктора СКРИПНИКА.

Яке майбутнє чекає дітей, що проживають у гуртожитку Степанівського цукрозаводу, після того, як їхні батьки зашилися без роботи? Наступного року цукроварня працювати не буде.

Коаліція прагне досягти позитивного результату

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На засіданні ради коаліції вчора Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк сказав, що потрібно якомога швидше підготувати законопроект про внесення змін до державного бюджету на 2008 рік.

А після консультацій з Президентом і отримання його висновків роздати законопроект з пояснювальною запискою фракціям для ознайомлення. Він розповів, що процедура голосування буде класична, тобто передбачатиме два читання. «Задля того, щоб отримати реальні шанси проходження законопроекту, треба врахувати інтереси всіх — і регіонів, і політичних сил. Тому прошу якнайшвидше проект закону про зміни до держбюджету внести до Верховної Ради, щоб на наступному пленарному тижні його розглянути і цей процес завершити все-таки консолідованим голосуванням», — зазначив спікер. СТОР. 2

На поля Дніпропетровщини напала сарана

Новомосковський район Дніпропетровської області потерпає від небаченого нашестя сарани. Особливо постраждали мешканці сіл Соколового та Піщанки, чиї городи межують з плесами Самарського рибгоспу, а також фермери, бо понад 150 гектарів їхніх полів і прилеглих до них 650 гектарів лук і пасовищ Присамар'я пожирають комахи. Як пояснив кореспондентові «Голосу України» начальник районного управління сільського господарства Новомосковської РДА Анатолій М'ясоїд, хоча кліматична зона Дніпропетровщини для сарани нехарактерна, торік у ставках рибгоспу було помічено личинки сарани. Але ніхто тоді особливої уваги на це не звернув. Нині доводиться розплачуватися за недбалість. Голова райдержадміністрації Ігор Гуртовий сказав, що уражені поля з вертольота вже обробили інсектицидами, **повідомляє наш власний кореспондент у Дніпропетровській області Михайло СКОРИК.**

КОРОТКО

❒ У Чернівцях презентовано архітектурні проекти, які реалізовуватимуть найближчим часом.

❒ На Херсонщині зафіксовано випадок захворювання корови на сказ.

❒ На три місяці, для експерименту, гірники семи шахт Мінвуглепрому переходять на погодинну оплату праці.

❒ Ціни на нафту в Нью-Йорку досягли рекордної позначки — 143,57 долара за барель.

❒ У Кременчуку від вибуху ручної гранати загинув 63-річний пенсіонер.

(За повідомленнями Укрінформу.)

ЖНИВА-2008

Урожай нівроку, але його ще треба зібрати

Жнива на Запоріжжі охопили вже не лише південні, а й центральні райони. Ранні зернові та зернобобові скошено на 14,9 тисячі гектарів, обмолочено — на 11,5 тисячі гектарів. Сумарний намолот збіжжя становить 38,1 тисячі тонн. Однак це — лише крапля в морі, бо належить зібрати врожай на 772 тисячах гектарів, з яких більше двох третин засіяно озимою пшеницею. Заодно почався й обмолот посівів ріпаку, площа яких становить 51,5 тисячі гектарів. Щоби вчасно впоратися зі жнивами, буде задіяно 2 300 власних та 500 залучених комбайнів, понад 9 тисяч тракторів і 5 тисяч вантажівок. СТОР. 4

У НОМЕР

Голодомор було спричинено спланованими діями

Учора Парламентська Асамблея Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) на 17-й щорічній сесії в Астані (Казахстан) ухвалила резолюцію про Голодомор 1932—1933 років в Україні. Парламентська асамблея цим актом вшанувала пам'ять мільйонів українців, загиблих від Голодомору, «спричиненого брутальними, спланованими діями та політикою тоталітарного сталінського режиму».

Проект резолюції було ініційовано керівником Постійної делегації Верховної Ради України, головою парламентського Комітету у закордонних справах Олегом Білорусом.

Наголосивши на важливості поширення у суспільстві інформації про цю трагедію українського народу, з метою запобігання подібним катастрофам у майбутньому, держави ОБСЄ висловили свою підтримку ініціативам України на міжнародному та національному рівнях, спрямованим на висвітлення всієї правди про Голодомор 1932—1933 років в Україні, а також широке громадське та наукове обговорення цього питання.

Підтверджуючи свої зобов'язання «чітко та беззастережно засуджувати тоталітаризм», Парламентська асамблея ОБСЄ звернулася до всіх парламентів держав—учасниць організації визнати Голодомор 1932—1933 років в Україні.

Інформаційне управління Верховної Ради.

Громадянство Давида Жванії знову під запитанням

Апеляційний суд Києва постановив частково задовольнити апеляційну скаргу заступника Генерального прокурора України у справі про громадянство народного депутата України Давида Жванії. Як повідомили у пресслужбі громадянського руху «Народна самооборона», рішення Радянського районного суду Києва від 1999 року скасовано і справу направлено до Святошинського районного суду на новий розгляд. Суть претензій прокуратури полягає в суперечності даних щодо часових періодів перебування і проживання Д. Жванії в Україні, які були підставою для прийняття рішень про надання йому українського громадянства.

За словами народного депутата Геннадія Москаля, котрий представляє інтереси Д. Жванії в суді, справу про громадянство Д. Жванії буде також направлено до Верховного Суду України. Г. Москаль назвав рішення Апеляційного суду Києва заполітизованим. «Судді фізично не можуть за чотири з половиною хвилини перебування у дорадчій кімнаті винести рішення з таким об'ємом документів та взятих до уваги клопотань», — вважає він.

Водночас у день ухвалення рішення апеляційного суду «Комсомольская правда» опублікувала інтерв'ю з Д. Жванією, в якому він стверджує, начебто обличчя Президента Віктора Ющенка в 2004 році було спотворено не в результаті отруєння діоксином, а через запалення трійчастого нерва. За словами одного з близьких соратників Президента за часів «помаранчевої революції», коли В. Ющенко потрапив до австрійської клініки «Рудольфінерхаус» із загостренням панкреатиту, після ліків у нього впав імунітет, у результаті чого розпочалося запалення однієї з гілок трійчастого нерва, що й викликало асиметрію обличчя, а причиною набряків обличчя стали сильні знеболювальні препарати.

Коаліція прагне досягти позитивного результату

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Звіт уряду може бути в парламенті винятково після ухвалення програми дій Кабінету Міністрів. На цьому наголосила Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко. Вона нагадала, що проект програми діяльності уряду перебуває в парламенті і вже розглянутий у профільних комітетах. Тепер, за її словами, депутати зобов'язані поставити це питання на розгляд і голосування. Окрім того, Кабінет Міністрів підготував до розгляду у Верховній Раді 38 невідкладних законопроектів. «Вони можуть бути прийняті за цей останній пленарний тиждень», — підкреслила Ю. Тимошенко. На її думку, якщо пленарний тиждень увінчається ще й змінами до держбюджету на 2008 рік, а також ухваленням програми дій уряду, то демократична коаліція зможе спокійно сказати, що завдання виконано.

Юлія Тимошенко розповіла, що уряд проводить консультації з главою держави щодо питань внесення змін до бюджету на нинішній рік. «Ми сподіваємося, що сьогодні Президент остаточно дасть свої пропозиції, ми їх врахуємо і після цього надамо проект бюджету до парламенту», — зазначила вона. Водночас прем'єр заявила, що Кабінет Міністрів повністю узгодив з Національним банком України макроекономічні показники на 2008 рік.

Голова фракції «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко переконаний, що наступний пленарний тиждень не буде спокійним, оскільки опозиція стурбована тим, що коаліція продовжує своє існування. За його словами, фракція не буде особливо звертати увагу на ці політичні хвилювання. Але він вважає, що всі інші пропозиції з боку опозиції, безумовно, необхідно враховувати, в тому числі і пропозиції стосовно змін до держбюджету. В'ячеслав Кириленко також розповів, що фракція «НУ—НС» просить уряд надати макроекономічний прогноз на цей рік. За його словами, навколо цього питання виникла велика кількість дискусій. «Ми знаємо, що є розбіжність у цьому питанні між урядом і частиною тих людей, які дають аналітику Президенту, і його особистою думкою з цього приводу», — зазначив він. В'ячеслав Кириленко сказав, що фракція не налаштована на конфліктність і висловив сподівання, що в коаліції буде знайдена спільна точка зору з даного питання.

* * *

За словами лідера БЮТ Івана Кириленка, фракція, яку він представляє, не має наміру блокувати трибуну і крісло Голови Верховної Ради наступного пленарного тижня. Про це він повідомив учора на брифінгу.

Політик запевнив, що БЮТ пішов на такий крок у попередній пленарний тиждень через те, що в парламенті не було конструктивної роботи, і поки коаліція голосувала за всі законопроекти, навіть опозиційні, фракції, які не ввійшли в коаліцію, не підтримували голосування.

— Ми ведемо консультації з усіма політичними силами, щоб якомога результативніше провести цей тиждень, — підкреслив Іван Кириленко.

БЮТ пропонує зняти всі питання, що роз'єднують депутатів.

Сергій МЕЛЬНИК.

Щоб унеможливити конфлікти

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти рекомендує парламенту України розглянути в першому читанні й прийняти за основу проект закону про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (щодо узгодження з чинними освітянськими законами у частині звільнення та призначення керівників навчальних закладів).

Автори проекту вважають, що це забезпечить стабільну роботу в установах та сприятиме усуненню конфліктних ситуацій.

Голова комітету Володимир Полохало, один із авторів, зазначив, що існує певна неузгодженість між пунктами статей Закону України «Про місцеве самоврядування». Тому згідно з пунктом 1 статті 60 територіальним громадам належить право комунальної власності на заклади освіти, що сприяє переведенню таких закладів через органи місцевого самоврядування у спільну власність територіальних громад та в управління відповідними радами. Останнім часом почастішали випадки звільнення та призначення керівників навчальних закладів за рішеннями не районних чи обласних, а місцевих рад, що суперечить низці законів щодо регулювання трудових відносин у системі освіти.

***

Стан забезпечення навчальних закладів і наукових установ сучасними технічними засобами навчання (СТЗН) і науковими приладами та заходи із створення національної індустрії їх виробництва обговорено на черговому засіданні комітету.

Володимир Полохало зауважив, що «відсутність рівного доступу громадян до новітнього обладнання світового рівня не лише не забезпечує їх рівний доступ до якісної освіти, а й ускладнює інтеграцію освіти і науки України до європейського освітнього і наукового простору».

Він підкреслив, що «випробування і виробництво навчальних і наукових приладів повинні бути віднесені до державних пріоритетів інноваційної діяльності».

Члени комітету вважають вкрай незадовільним стан забезпечення навчальних закладів і наукових установ СТЗН і науковими приладами і наголошують на першочерговості здійснення відповідних заходів, які мають розробити Міністерство освіти і науки, Академія педагогічних наук і Національна академія наук України.

Зокрема, планується провести протягом трьох найближчих років широкомасштабний педагогічний експеримент з апробації СТЗН для забезпечення навчального процесу з природничо-математичних дисциплін, впровадити протягом 2008-го класифікатор і державні стандарти на технічні засоби навчання.

***

Комітет вчергове розглянув проект рішення «Про стан державного регулювання і управління у сфері розвитку, правової охорони і захисту інтелектуальної власності та інноваційної діяльності».

Зокрема, парламентарії констатували, що «за останні чотири роки обсяги бюджетних ресурсів, спрямованих державою на впровадження технологічних інновацій у виробництво, зросли більш як у 11 разів, а показники впровадження технологічних інновацій у виробництво залишаються на тому самому рівні».

Володимир Полохало підкреслив, що «система державного регулювання і управління у сфері розвитку, правової охорони і захисту інтелектуальної власності та інноваційної діяльності потребує докорінного реформування, створення нової інфраструктури, систематизації державних управлінських функцій, адекватного їх перерозподілу між органами виконавчої влади».

На думку членів **Комітету з питань національної безпеки і оборони**, який також розглянув на засіданні цей проект рішення, «негативні явища у цій сфері становлять загрозу технологічній і економічній безпеці України, що потребує вжиття невідкладних дієвих заходів і з боку вищого політичного керівництва держави, і органів виконавчої влади на всіх рівнях».

Народні обранці рекомендують уряду проаналізувати причини незадовільного виконання рекомендацій парламентських слухань «Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування» (21 березня 2007 р.), вжити заходів з їх реалізації в повному обсязі й у визначені терміни, а також розглянути питання відповідальності посадових осіб за їх невиконання.

Іван ІЛЛЯШ.

Патріотичним вихованням опікуватиметься держава

Голова **Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Ігор ШАРОВ (на знімку)** звернувся до Президента України з пропозицією утворити при главі держави консультативно-дорадчий орган — Раду з питань патріотичного виховання молоді, а також розробити відповідну Національну програму.

На думку Ігоря Шарова, Рада з питань патріотичного виховання молоді могла б об'єднати зусилля органів державної влади, місцевого самоврядування, провідних наукових та навчальних установ, громадських організацій та інших соціальних інститутів задля досягнення високої мети — формування підростаючого покоління на національно-патріотичних засадах. А національна програма патріотичного виховання молоді має передбачити системні заходи для розвитку та виховання підростаючого покоління.

У депутатському зверненні до Президента І. Шаров відзначив, що у молодіжному середовищі зростають негативні тенденції, зокрема, кількість правопорушень, скоєних на підгрунті національної або расової нетерпимості, актів вандалізму та наруги над могилами, рівень захворюваності на наркоманію тощо. На думку голови комітету, діяльність органів виконавчої влади та місцевого самоврядування у царині молодіжної політики та патріотичного виховання є незадовільною, а нормативно-правова база потребує «суттєвого оновлення з урахуванням реалій життя та необхідності дати відповіді на виклики часу». Хоча, зауважив І. Шаров, і в рамках чинного законодавства молодіжна політика могла б бути ефективнішою. Голова комітету звернувся до Президента з проханням дати доручення уряду проаналізувати ефективність використання коштів, передбачених у бюджетах всіх рівнів на заходи з питань молодіжної політики.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ФОТОФАКТ

У засіданні Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, де був заслуханий звіт Фонду державного майна України про його діяльність та про хід виконання Державної програми приватизації у 2007 році, взяли участь (зліва направо) **народні депутати Руслан Зозуля, секретар комісії, Валерій Писаренко, заступник голови, Євген Мармазов, голова комісії.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Правова наука ретельно аналізує судову владу

Широкий склад відомих учених-юристів і представників конституційного та загального правосуддя нещодавно зібрався на форумі в Національній юридичній академії ім. Ярослава Мудрого, яка є центром правової думки і організатором усіх важливих конференцій юристів України. Цього разу за підтримки Агентства США за проектом «Україна: верховенство права» увагу учасників форуму було зосереджено на проблемах конституційного реформування правосуддя. Символічно, що голова оргкомітету, перший проректор юридичної академії, академік Володимир Сташис і керівник американського проекту Девід М. Вон з позицій спільної мети — сприяти конституційному процесу в Україні — піднесли дух науково-практичної дискусії, визначили конструктивний підхід до аналізу існуючої конституційної моделі правосуддя та інституту прокуратури.

«У сфері судової влади сьогодні багато нерозв'язаних проблем і, зокрема, реалізація принципу верховенства права, — наголосив член робочої групи Національної конституційної ради професор Микола Козюбра, — що зобов'язує науку дослідити весь комплекс конституційних засад правосуддя, яке має служити суспільству і громадянину». Оригінальний, новаторський підхід до осмислення конституційних принципів побудови судової влади запропонував член Національної конституційної ради професор Анатолій Селіванов, який наголосив на необхідності закріпити в доповненнях до Конституції інститути судового ладу і судового устрою, що з позицій конституційного права обумовлює більш широкий статус Вищої ради юстиції, органів суддівської самоорганізації, кваліфікаційних комісій та судової адміністрації. Усі підстави, щоб такий комплексний розділ Конституції іменувати «Судова влада», доведені теорією структурної побудови і практичного застосування Основного Закону.

Особливу роль суду в охороні конституційних цінностей відзначив заступник Голови Конституційного Суду України Василь Бринцев.

— Відповідальність держави за належну організацію правосуддя, його доступність для кожного громадянина обумовлює належну законодавчу урегульованість, — зауважила у своєму виступі заступник міністра юстиції України Інна Ємельянова.

Продовжуючи тему правового вирішення проблем конституційної юрисдикції, суддя КСУ у відставці професор Володимир Тихий висловив конструктивні пропозиції щодо підвищення ролі й значення конституційного контролю в забезпеченні прав і свобод громадян. Жваву дискусію стосовно закріплення в Конституції України спеціальної контрольно-наглядової влади, яка сприяла б неухильному дотриманню законності в державі, спричинив виступ професора Юрія Грошевого. Відстоюючи позицію окремого статусу системи органів прокуратури, професор Іван Марочкін наголосив на поглибленому аналізі цієї проблеми з боку конституціоналістів. Прокуратура повинна мати функції органу держави за наявності незалежного слідчого апарату, який треба законодавчо відокремити, внаслідок чого дієвість механізму досудового слідства отримає правові важелі.

На необхідності орієнтації на високі стандарти верховенства права, забезпечення європейських вимог до здійснення правосуддя акцентували увагу відомий правозахисник Наталія Попова та професор Анатолій Селіванов, який підтримав таку позицію щодо інституційних та персональних гарантій незалежності суддів.

Усі учасники міжнародної конференції, висловлюючи подяку її організаторам, відзначили високий теоретичний та практичний рівень осмислення проблем правосуддя.

Наталя ВІЛАМОВА.

На знімку: під час проведення форуму.

Фото автора.

Реформувати «економіку нещастя»...

Відповідно до Конституції України, захист прав дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківської опіки, забезпечується державою. Однак лише останнім часом ми починаємо визнавати, що для виховання дітей найбільш адекватним і незамінним інститутом є саме сім'я, а не інтернат чи дитячий будинок.

На думку переважної більшості вітчизняних і зарубіжних педагогів, система виховання дітей у держустановах, які виникли на початку минулого століття як реакція на масштабні соціальні катаклізми, з одного боку, і як дисциплінарний інститут — з другого, більше не відповідає потребам дитини. Простіше кажучи, система, котра створювалася для того, щоб установити ефективний механізм контролю над тисячами маленьких жертв соціальних потрясінь (воєн, голоду, репресій тощо), виявляється нездатною підготувати досить розвинених, соціально зрілих, конкурентних особистостей.

Як і будь-яка чинна дисциплінарна система, вона є досить громіздкою й не налаштована на самореформування. Модернізації, з одного боку, заважає зосередження значної бюрократії, зацікавленої у своєму подальшому відтворенні. З другого боку, те, що ця сфера концентрує великі фінансові ресурси, що надходять безпосередньо від держави відповідно до головного принципу «економіки нещастя», — фінансування пропорційно масштабу проблеми. Зокрема, витрати на утримання установ «інтернатного типу» розраховуються, виходячи з кількості дітей, які там перебувають, що об'єктивно стимулює адміністрацію максимально заповнювати установи дітьми й перешкоджати передачі дітей у сім'ї.

Отже, можна зробити висновок, що наявна система фінансування інтернатних держустанов найбільшою мірою сприяє утриманню дітей у цих установах, а не розширенню цивілізованіших та ефективніших сімейних форм виховання. Одразу хочу підкреслити, що все вищесказане не є докором на адресу конкретних керівників, педагогів і співробітників таких установ, багатьом з яких, справді, потрібно поставити пам'ятник за життя за їхню важку працю при мізерних зарплатах. Йдеться про інше — про шляхи реформування системи й підтримку змін з боку приватного бізнесу, неурядового сектору та благодійних організацій.

Міжнародний благодійний фонд «Фонд Олександра Фельдмана» ухвалив рішення про сприяння реформуванню інтернатних установ і перехід до сімейних форм виховання дітей в Україні як про пріоритетний напрям своєї подальшої роботи. З цією метою разом із Міністерством у справах сім'ї, молоді і спорту ми розробляємо механізм фінансування потреб вихованців інтернатів, дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківської опіки, за принципом «гроші ходять за дитиною».

Сенс цього механізму — в поділі засобів, які йдуть власне на утримання установ (комуналка, зарплати співробітникам, ремонти тощо) і які виділяються безпосередньо дитині. Крім того, що цей механізм дасть змогу усунути пряму залежність між обсягами фінансування установ і кількістю дітей, що перебувають у них, нова схема фінансування також дасть можливість кожній дитині одержати автономне фінансування її потреб без прив'язки до установи або прийомної сім'ї, тобто без прив'язки до місця, де вона сьогодні виховується. Якщо дитина буде переходити з однієї установи до іншої або піде у прийомну сім'ю — гроші за такого підходу автоматично «підуть за нею».

На думку фахівців, подібний механізм фінансування приведе до системних змін у рамках усього державного інституту соціальної опіки над дітьми. Нині такий експеримент проводять у Київській області для прийомних родин і дитячих будинків сімейного типу. Паралельно, разом з Інститутом бюджету та соціально-економічних досліджень при USAID і Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту, ми розробляємо нормативно-правову базу, що дасть змогу зробити цей новий фінансовий механізм повноцінною альтернативою наявному.

Після того, як почне працювати механізм фінансового забезпечення потреб дітей, на зміну інтернатній державній опіці прийдуть сімейні форми виховання, з'являтимуться вимоги, а не тільки очікування. Підтримка інституту сімейного виховання і національного всиновлення — наш наступний пріоритет і наступний етап реформи.

Олександр ФЕЛЬДМАН,
народний депутат України.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про ратифікацію Протоколу між Україною та Чеською Республікою про внесення змін до Договору між Україною та Чеською Республікою про правову допомогу в цивільних справах

Верховна Рада України **постановляє:**

Протокол між Україною та Чеською Республікою про внесення змін до Договору між Україною та Чеською Республікою про правову допомогу в цивільних справах, підписаний 14 вересня 2007 року в м. Празі, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 4 червня 2008 року.
№ 318-VI.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Латвійської Республіки про співробітництво в галузі запобігання надзвичайним ситуаціям і ліквідації їх наслідків

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Латвійської Республіки про співробітництво в галузі запобігання надзвичайним ситуаціям і ліквідації їх наслідків, підписану в м. Ризі 27 квітня 2006 року, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 4 червня 2008 року.
№ 321-VI.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Грицака В. М.:

Фельдштейна Ігоря Аркадійовича (номер посвідчення 98/33);

народного депутата України Семерака О. М.:

Сергєєвої Марії Ігорівни (номер посвідчення 313/30),

Юрченка Андрія Юрійовича (номер посвідчення 313/09).

народного депутата України Кальченка В. М.:

Карабила Олександра Павловича (номер посвідчення 203/20),

Коваленка Петра Петровича (номер посвідчення 203/10),

Лещенка Володимира Івановича (номер посвідчення 203/18),

Тетеви Вадима Васильовича (номер посвідчення 203/11).

Управління кадрів.

У НОМЕР

Зміни до держбюджету ще не узгоджено

Кабінет Міністрів на своєму засіданні планував затвердити зміни до закону про Державний бюджет України на 2008 рік, щоб передати їх на розгляд до парламенту. Однак рішення так і не було ухвалено. В засіданні уряду було оголошено перерву для остаточного узгодження показників на нараді з питань макроекономічої стабільності під головуванням Президента за участі Голови Верховної Ради, прем'єра, глави Нацбанку та міністрів економічного блоку уряду. «Наше завдання — прийняти зміни та доповнення до бюджету 2008 року, які дають змогу якісно поліпшити всю бюджетну політику в країні», — заявила Юлія Тимошенко. Однак після зібрання у Президента засідання Кабміну не продовжилося — у нараді також оголосили перерву на невизначений термін.

Проте Кабінет Міністрів затвердив Концепцію нової державної регіональної політики. Як повідомив міністр регіонального розвитку та будівництва Василь Куйбіда, для формування такої концепції було створено спеціальну робочу групу, котра впродовж кількох місяців напрацьовала проект із урахуванням національного досвіду, практики інших держав, документів Ради Європи, Конгресу місцевих та регіональних влад Європи, інших європейських організацій. «Та регіональна політика, яка була, не тільки не розв'язала соціально-економічні проблеми регіонів, а навпаки — загострила їх і, разом з тим, породила певну відчуженість між регіонами, — зауважив міністр. — Тому, розробляючи нову регіональну політику, ми виходили з тих умов, які диктує сьогоднішнє геополітичне розташування, а також із тих процесів, які відбуваються сьогодні ззовні нашої держави та всередині».

Збереження статус–кво в конституційному процесі може призвести до втрати можливостей у розвитку відносин між Україною та Євросоюзом, заявив у Брюсселі віце–прем'єр–міністр України Григорій НЕМИРЯ *(Укрінформ)*

На польсько–українському кордоні знову утворилися багатокілометрові черги ТІРів *(Укрінформ)*

ЖНИВА-2008

ЗАПОРІЖЖЯ

Урожай нівроку, але його ще треба зібрати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами заступника начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Сергія Бальошенка, перші ужинки ще не відображають реальної картини на сьогорічних жнивах. Як правило, кращі поля залишають на потім. Але рівнятися вже є на кого. У Веселівському районі середня врожайність озимого ячменю досягла 42,7 центнера, а у Великобілозерському районі б'є рекорди пшениця, даючи по 47,4 центнера зерна з кожного гектара.

Уже ніхто не сумнівається, що заплановані два мільйони тонн зерна фактично лежать у кишені — для цього вистачило б урожайності і в 26 центнерів. А прогнози на врожай значно вищі. Поки що середня врожайність ранніх зернових по області становить 33,1 центнера з гектара, а в південних Василівському та Веселівському районах — близько сорока. До того ж на більшості територій лідирує озимий ячмінь — сипле з гектара по 35,6 центнера зерна. Пшениця та ярий ячмінь дають відповідно по 32,9 та 31,7 центнера. Порадував хліборобів і горох, урожайність якого становить 23,5 центнера.

Микола МАНЬКО.

МИКОЛАЇВЩИНА

Смертельна необережність

Трагедією закінчилася для 56-річного механізатора та його 21-річного сина спроба заправити зернозбиральний комбайн біля села Шевченко. За повідомленням Центру громадських зв'язків УМВС в області, комбайн «Колос» загорівся від вибуху під час переливання палива у його бак із пластмасової ємності, що є порушенням техніки безпеки. Коли одяг на чоловіках спалахнув, вони кинулися бігти. На трасі їх помітили люди, які й викликали «швидку». Старший чоловік за добу помер у лікарні, нині медики борються за життя його сина — хлопець дістав 95% опіків.

Вогонь знищив не лише трактор, а й автомобіль «Москвич 412», що знаходився поряд. Вигоріло близько 20 кв. м ріллі.

Наталя АБРАМОВА.

«То не результат шизофренії — то результат моєї роботи»

Психічнохвора Ірина вже кілька років поспіль живе звичайним, «нормальним» життям. Вдається їй це завдяки постійному курсу лікування. Щомісяця Ірина має вжити понад 120 пігулок. Однак держава забезпечує тільки 50. Решту жінка повинна купувати за власні кошти. Це до того, що разом з нею живе ще і неповнолітня донька. Зароблених грошей не вистачає. Ірині не залишається нічого іншого, як продати квартиру... Втім, куди податися після підписання угоди купівлі–продажу, вона і гадки не має.

Нестача медикаментів — то тільки маленька вершина айсберга проблем у психіатричній царині. Ще один нюанс — види та якість препаратів. За словами Руслана Імереллі, голови ВГО інвалідів-користувачів психіатричної допомоги «ЮЗЕР», про ті засоби, якими користуються в Україні, вже давно забули в усіх інших країнах, і не тільки розвинутих, а й третього світу. Про якість ліків, мовляв, свідчать їх складники. Так от, приміром, «вітчизняні» пігулки від епілепсії у своєму складі мають 70 відсотків вапняку, і тільки решту становлять корисні речовини.

— Методи лікування у нашій країні, — каже Семен Глузман, член Асоціації психіатрів України, — уже давно не відповідають останнім тенденціям. Ми і досі живемо в цьому плані в кам'яному віці. Я зараз озвучую те, що в багатьох медиків є в думках, але висловити цього вони не мають змоги. Сучасна українська психіатрія з її препаратами калічить долі людей. Ніхто ніколи не рахував, скільки коштує лікування «побічної дії» наших засобів? Звичайно, хворий заспокоюється, але він вже ніколи не зможе повернутися до нормального життя. Коли ви бачите людину, що йде і тіпається, то знайте: це не результат шизофренії — це результат моєї роботи, роботи психіатра!

Не повернутися хворим до нормального життя і без соціальної допомоги. Зараз діє схема: хворий приходить до лікарні. Через 20—30 днів його випускають у світ, але там він вже не знаходить ні підтримки, ні застосування своїм силам. І вже через короткий час повертається назад до лікарні. Ще одна проблема — постійні квартирні шахрайства. Коли сторонні, а часом і близькі, навмисне доводять людину. І потім за рішенням суду (який, до речі, навіть не бачить її в очі) особі призначають примусову госпіталізацію на невизначений термін. За час перебування у закладі її помешкання продають, і після «виписки» людина просто не має куди повернутися. І ця практика стає дедалі поширенішою. Тетяну Яблонську, адвоката, дивує бездіяльність держави у вирішенні цього питання. Тож і виходить, що здорові люди, аби не опинитися на вулиці, залишаються у психлікарні.

Ще одна «квітка» в букеті проблем психіатрії — незадовільний стан стаціонарів і інтернатів. «Якщо ви колись опинитеся у психіатричному інтернаті, попросіть, щоби вас провели в туалет. Перше, що ви побачите, — це розклад, за яким хворі можуть скористатися клозетом. Ні раніше, ні пізніше! Хіба це не знущання?», — запитує Руслан Імереллі, якому доводилося бувати в лікарнях у всіх ролях. Окрім іншого, його дивує небажання влади переводити психічнохворих зі стаціонарного лікування. «Дайте нам ефективні препарати, і ми будемо цілком об'єктивними людьми!» — переконує він.

А на думку пана Глузмана, ця ситуація не зміниться до тих пір, поки у влади не з'явиться політична воля її змінити, поки реалізація «важких» і неефективних препаратів не припинить приносити комусь величезні прибутки, а кошти на утримання та модернізацію психлікарень не йтимуть у кишеню окремим громадянам.

І якщо гора не йде до Магомета, Магомет піде до гори. Психічнохворі українці та їх родичі підготували відкритий лист до міжнародних і національних організацій і структур, що допомагають матеріально розвивати психіатричну сферу, з проханням припинити будь-яке фінансування дотації, поки відповідальними людьми не буде дано відповідей на низку питань. І поки не з'явиться звіт, в якому детально і конкретно буде прописано використання кожної профінансованої копійки. А таких за 17 років незалежності набігло, за різними даними, сотні мільйонів доларів та євро.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Загинули нелегальні копачі вугілля

Двох мешканців Сніжного, що на Донеччині, знайдено без ознак життя у виробці колишньої шахти № 19. Аналіз проб повітря засвідчив, що воно було непридатне для дихання: вміст кисню становив лише 3,3 відсотка. Метану в повітрі не виявлено.

Гірничорятувальників викликав перший заступник міського голови, який отримав сигнал про те, що двоє осіб несанкціоновано проникли у виробку та не піднялися на поверхню. Як уточнили в територіальному управлінні Держгірпромнагляду, виробка знаходиться на території гірничого відводу ТОВ «Рутекс», яке вже отримало ліцензію на ведення робіт, але безпосередньо видобутком ще не займалося. За законом «Про охорону праці», такі випадки до обліку виробничого травматизму не приймаються, а сім'ї загиблих не мають права на отримання соціальних виплат. «Робота в надзвичайно небезпечних умовах без оформлення трудових відносин не тільки ставить під загрозу ваше власне життя та працездатність, а й наражає на небезпеку залишити без годувальників ваших близьких», — звертаються у територіальному управлінні до тих, хто працює в «копанках».

Ліна КУЩ.

Донецька область.

У Києві створять парки за рахунок приміських лісів

За останні два роки столиця втратила близько 400 га зелених насаджень. Так вважають екологи. Зі свого боку, представники Київської адміністрації запевняють, що роблять усе можливе для збереження зелених зон міста. Кілька днів тому вони оприлюднили інформацію про те, що в столиці з'явиться 14 буферних парків.

— До 2010 року в столиці ми плануємо створити 14 нових парків, — розповідає заступник генерального директора КО «Київзеленбуд» Олег Лукаш. — З'являться вони в лісах, що впритул наближені до житлових масивів. Багато житлових районів примикають до лісу. А умов для відпочинку там немає. Тому ці зони треба облаштувати. Перший буферний парк почнемо впорядковувати в наступному році на Виноградарі. Його проект уже майже готовий. На ділянці лісу вздовж вулиці Косенка приберуть сухостій, встановлять дитмайданчики та заасфальтують доріжки. На черзі — ще кілька лісових зон. Роботи проводитимуться за гроші міста. Загалом у планах столиці впорядкувати в такий спосіб півтори тисячі гектарів лісу. Це дасть змогу підвищити комфортність проживання в прилеглих районах і облаштувати нові зони масового відпочинку.

Однак екологи проти створення таких парків.

— Зелених зон в столиці не вистачає, — коментує ситуацію "Голосу України" заступник командира дружини «Зелене майбутнє» Іван Парнікоза. — Саме тому міська влада придумала нову аферу — буферні парки. Створять їх у приміських лісах. Юридично кількість парків у Києві зросте. Але фактично в центрі міста зелених зон стає дедалі менше. Якщо є справді бажання озеленити столицю, необхідно в першу чергу вберегти вже існуючі парки та сквери від забудови.

За словами еколога, створення парків за рахунок лісу тягне за собою купу негативних з біологічної та екологічної точок зору моментів. Будівництво мережі доріжок та іншої інфраструктури призведе до збіднення видового складу насаджень. Буферні парки стануть фактично мертвими ділянками лісу.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото Віктора КОЗАКА.

Попереджено вибух цистерни

У Рівному перекинувся «МАЗ», до якого були причеплені дві автоцистерни з бензином. Одна із них залишилася неушкодженою, проте в другій від сильного удару відкрилися секційні люки, і бензин розливався на проїжджу частину. Рух на цьому відрізку шляху негайно було перекрито працівниками ДАІ. А далі, щоб попередити вибух цистерни, до операції підключилися рятувальники. Вони обережно від'єднали уцілілу цистерну від ушкодженої та відтранспортували її на безпечну відстань, а потім, використовуючи спецобладнання, закрили три із чотирьох люків, з яких виливався бензин. Для охолодження цистерн використали повітряно-механічну суміш. За допомогою водяних стволів рятувальники змили бензин із проїжджої частини.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: рятувальники ліквідовують аварію у Рівному.

Якщо є справді бажання озеленяти столицю, необхідно в першу чергу вберегти вже існуючі парки та сквери від забудови

Нагороди за кращі герби і вітражі

На Кіровоградщині відбулося нагородження лауреатів щорічної обласної премії у галузі архітектури, геральдики та вексилології і декоративно–прикладного мистецтва імені Якова Паученка.

Переможцем у номінації «Геральдика та вексилологія» став художній редактор фірми «АМА», член Українського геральдичного товариства Валерій Нікітінський. Він є автором і співавтором символіки районів, міст і сіл області та проектів, пов'язаних із розробкою корпоративної, родової та індивідуальної символіки й атрибутики.

А в номінації «Декоративно-прикладне мистецтво» переміг член Національної спілки художників України Анатолій Пунгін, знаний цінувальниками мистецтва за багатьма серіями різнопланових вітражів. Його твори «Музи» та «Музика» (1983 р.) встановлені в залі мистецтв обласної наукової бібліотеки ім. Д. І. Чижевського, серія вітражів «Рух» (1989 р.) — у відділі природи обласного краєзнавчого музею, «Козацька слава» (1991 р.) — у ресторані «Козацька застава», ще цілу низку вітражів встановлено у бізнес-клубах, кафе та офісах підприємств міста Кіровограда.

Нагородження проходило у залі Кіровоградського обласного художнього музею, серед експозицій, представлених лауреатами робіт 2003—2008 років.

Петро МЕЛЬНИК.

Фото автора.

На знімку: лауреати премії Валерій Нікітінський і Анатолій Пунгін **(ліворуч).**

Будівництво заводу припинили

Одеське територіальне управління державного комітету із промислової безпеки, охорони праці й гірничого нагляду заборонило будівництво заводу з переливання, зберігання і транспортування зріджених вуглеводневих газів. Як з'ясували інспектори відомства, фірма, яка повним ходом будувала підприємство, не одержала в Одеській міській раді документа-узгодження на спорудження об'єкта підвищеної небезпеки. Були відсутні робочий проект і експертний висновок про відповідність нормативно-правовим актам з охорони праці.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Пахне храм живицею

На вулиці Рівненській Луцька зводять храм з соснового бруса. Подібних тут немає, бо їх не будували впродовж останніх шістдесяти років. Аби споруда стояла сотні років, матеріал вибрали висушений, оброблений спеціальними протипожежними розчинами. Як запевнив настоятель храму отець Богдан, церква святих Петра і Павла вже до кінця жовтня зможе прийняти віруючих. Зазначу, що за роки незалежності на Волині споруджено 516 культових споруд. Таких темпів будівництва храмів наш край не знав від 992 року, коли рівноапостольний князь Володимир заснував на Волині православну єпархію і збудував у місті Володимирі (Волинському) соборний храм Успіння Божої Матері.

Микола ЯКИМЕНКО.

Ще один голова сільради попався на хабарі

Голова однієї із сільських рад Бахчисарайського району вимагав і отримав від комерсанта хабар у розмірі 60 тисяч доларів за оформлення рішення сільради про виділення земельної ділянки площею 0,6 га для ведення підприємницької діяльності. За цим фактом кримська прокуратура порушила кримінальну справу. Чиновника затримали на гарячому. Слідство у справі триває.

Віктор ХОМЕНКО.

ФОТОФАКТ

У Севастополі люди рятуються від літньої спеки у фонтанах на Приморському бульварі.

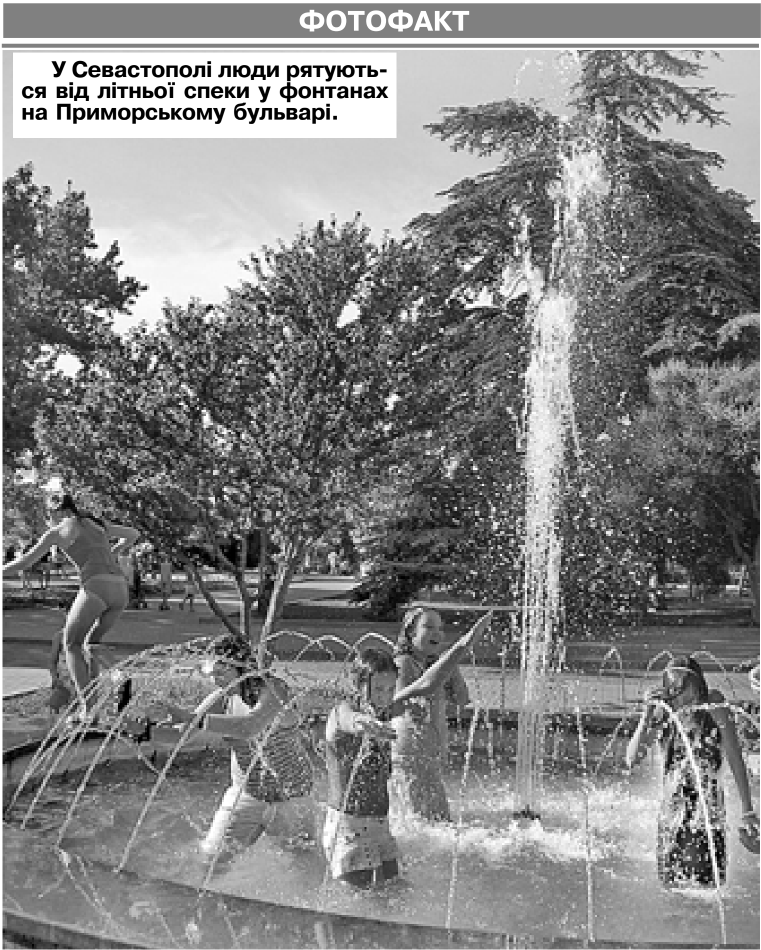

Фото Миколи МАГДИЧА.

Московський мер розпорядився виділити на підтримку російської діаспори в Україні 34 млн. доларів

Ці гроші буде вилучено з бюджету Москви й оплачено столичними платниками податків. Тому що сказано це було на засіданні уряду Москви.

Більш того, спонсорська допомога росіянам, які проживають в Україні, пройшла в одному пакеті з заявою Юрія Лужкова про необхідність розірвати чинний договір з Україною про дружбу і співробітництво, через те що українська влада «видавлює російську мову зі своєї країни».

Кому призначаються ці гроші, теж цілком зрозуміло. У роботі московського уряду взяв участь перший заступник голови Верховної Ради Криму Сергій Цеков, який просвітив московських міністрів, заявивши, що «русофобія і мракобісся залишаються суттю української політики».

У принципі, внутрішня справа будь-якої країни допомагати своїм співвітчизникам, і політики вправі приймати які завгодно рішення, в тому числі і з фінансування відповідних програм чи проектів. Але хотілося б звернути увагу на те, як жорстко Кремль перепинив, а потім закрив діяльність «Британської ради» у всіх містах Росії. А ця англійська неурядова організація фінансувала просвітницькі програми, спрямовані на вивчення англійської мови, а не на «англійські розвідувальні центри» чи сепаратизм у Росії.

Між Росією та Україною немає міждержавних угод, які б регулювали правове поле державного спонсорства співвітчизникам. Певно, треба зрозуміти, як витрачатимуться в Криму 34 мільйони доларів лужковської допомоги росіянам і хто стоятиме біля заповітного віконця, де видаватимуть ці мільйони.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

У НОМЕР

ЗАПОРІЖЖЯ

На Азові гине бичок

Кілька тонн риби викинулося на чотирикілометровій ділянці берегової лінії біля села Новопетрівка та поблизу гирла річки Берда. Також не раз бичок підходив у прибережну зону до Бердянської коси. Фахівці державного підприємства «Азовський центр ПівденНІРО» вважають, що це спричинено нестачею кисню у воді в період масового цвітіння мікроскопічних голубих водоростей.

Щоб запобігти масовій загибелі риби, на ділянці від села Куликове до кінця Бердянської коси розпочався меліоративний промисловий вилов — уже виловлено 2100 тонн бичка. І це дає певні результати. Море в районі Бердянської коси придатне для купання, хоча подекуди прибій і викидає мертву рибу. А от у Білосарайській затоці купатися не можна. Тим часом місцеві жителі вважають головною причиною загибелі риби отруйні викиди металургійних гігантів з Маріуполя. Бо біля сусіднього Приморська навіть у найкритичніші дні заморних явищ немає.

Микола МАНЬКО.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Міськраді заборонили вирішувати земельні питання

Кіровський районний суд міста Дніпропетровська заборонив міській раді займатися земельними питаннями. Такий вердикт здивував не лише депутатський корпус, що зібрався у середу на засідання сесії, а й міського голову Івана Куліченка. Судовий виконавець зачитав резолютивну частину постанови, у якій, зокрема, йдеться про те, що з 2 липня 2008 р. «депутатам міськради забороняється розглядати та приймати рішення з питань, пов'язаних із відведенням земельних ділянок, вільних від забудови, а також із погодженням місць розташування об'єктів у місті...» Хто ж тепер вирішуватиме ці питання, поки що невідомо. Нині юридичний відділ міськради, за дорученням Івана Куліченка, розробляє юридичні роз'яснення ситуації, що склалася, які обіцяють невдовзі оприлюднити на прес-конференції.

Михайло СКОРИК.

«Я зрозумів, що можна жити без болю і радіти життю»

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

«Дуже вдячний газеті «Голос України» за виграш — курс лікування в «Госпіталі Сітько МРТ», — написав наш читач Іван Іванович Семенченко. — Це виявилося вчасно: мене сильно турбувала нога. Спочатку біль з'являвся під час навантаження, а потім уже не відпускав, не даючи спокою ані вдень, ані вночі. Почав ходити по лікарях, призначили дорогі ліки. Гроші спливали, а біль залишався. Я нарікав на старість. Але одного дня пощастило: я виграв безкоштовний курс лікування в донецькому «Госпіталі Сітько МРТ». Мене лікували без медикаментів. Загалом курс складається із десяти сеансів. Через п'ять сеансів біль відступив, а наприкінці лікування почувався чудово. Мені 76 років, але я зрозумів, що старість — це не діагноз, що можна жити без болю і радіти життю. Хочу подякувати через газету лікареві Нелі Олександрівні Криловій за її людяне ставлення до пацієнтів. Про таких медиків кажуть: людина на своєму місці і прикрашає його! За весь час лікування я не почув від Нелі Олександрівни того, що наслухався від медперсоналу звичайної лікарні...»

Приємно відзначити, що наша газета спільно із давнім партнером — ЗАТ «Асоціація «Темп» (голова правління Микола Казаков), до складу якої входить «Госпіталь Сітько МРТ», — уже не перший рік допомагає читачам відновити здоров'я сучасним методом мікрохвильової резонансної терапії. Цей метод заснований на впливі дуже малими енергіями на біологічно активні точки організму. Асоціація створила власний науково-дослідний центр квантової медицини, де розроблено програмно-апаратний діагностичний комплекс «Ремег», що отримав патенти України і Росії. Для використання спеціального обладнання у госпіталі розроблено діагностичні та лікувальні методики, які під час навчання опановують лікарі. Багаторічний досвід засвідчив, що мікрохвильова резонансна терапія є ефективною медичною технологією під час лікування багатьох захворювань, у тому числі важковиліковних. Наприклад, Валентина Бражевська розповіла, що прийшла зі скаргами на високий тиск. «Без таблеток і уколів досягли нормалізації тиску, величезне спасибі колективу та моєму лікарю Катерині Вікторівні Лащовій за душевне ставлення та високу кваліфікацію».

Радістю від успішного лікування в «Госпіталі Сітько МРТ» поділився ще один читач «Голосу України» — Станіслав Васильович Скакун із Докучаєвська. «Тридцять років після травми я потерпаю від остеомієліту (загнивала кістка). Були свищі, які ніколи не закривалися. Лікувався у багатьох клініках СНД, перепробував найдорожчі ліки. Медики казали, що допомогти мені можуть лише за кордоном. Але сталося диво — інакше я це назвати не можу. Вже після першого курсу лікування мої свищі закрилися, виснажливий біль минув, і я нарешті став спати вночі! Висловлюю вдячність газеті «Голос України», яка співробітничає із «Госпіталем Сітько МРТ». З'ясовується, наші вітчизняні розробки перевершують закордонні. Мені, як патріоту України, приємно це усвідомлювати. Шкода, що ми не бачимо того, що є у нас на Батьківщині, а дивимось «за бугор».

Ліна КУЩ.

Донецька область.

«З 2015 року кожен українець зможе дивитись майже 100 телевізійних каналів», — заявив заступник генерального директора концерну радіомовлення, радіозв'язку та телебачення **Олександр ПІВНЮК** *(Укрінформ)*

На Львівщині повністю відновлено електропостачання та зв'язок після руйнівного буревію *(Укрінформ)*

У НОМЕР

З такими темпами черепах виловлювати

В одному з матеріалів «Голосу України» автор цих рядків, дивуючись млявому реагуванню Служби безпеки на прояви очевидної антидержавної діяльності, яку розгорнули в нашій країні українофобські організації, висловила припущення, що трудові книжки багатьох співробітників СБУ все ще зберігаються не на Володимирській вулиці Києва, а на московській Луб'янці.

Як з'ясувалося, є в нашій компетентній службі і «приписані» до вітчизняного управління кадрів. Принаймні, за повідомленням прес-центру відомства, порушено дві кримінальні справи проти представників нелегалізованого об'єднання «Народний фронт «Севастополь-Крим-Росія» — за фактом поширення ними закликів відібрати автономію в України і приєднати її до Росії. Також, за матеріалами підрозділів контррозвідки СБУ, здійснено чотири демарші іноземній стороні та ініційовано дострокове відкликання п'яти іноземних дипломатів-розвідників з нашої території.

Днями відбулося засідання колегії, учасники якої докладно проаналізували реальні загрози національній безпеці України і визначили першочергові заходи подальшої діяльності СБУ із захисту конституційного ладу і збереження територіальної цілісності держави. При цьому керівник відомства Валентин Наливайченко наголосив: усі матеріали, що стосуються зазіхань інших держав на територіальну недоторканність України, повинні одержати належну правову оцінку та відповідне процесуальне реагування згідно з чинним законодавством.

Ну що тут сказати, коли пан Наливайченко має стовідсоткову рацію. Але чому за такого підходу порушено аж дві (!?) кримінальні справи, наче «кримським болем» Україні допікає лише якесь підпільне об'єднання? Хіба, крім маргінального «фронту», не демонструють реальних зазіхань на національну безпеку легалізовані Мін'юстом партії й блоки та окремі «господа» і «товарищі»? Чи може цей поширений прес-центром рапорт про успіхи СБУ в боротьбі із сепаратизмом знівелювати, наприклад, затятість однієї відомої держави у її зазіханнях на наші землі, чи, знову ж таки, наприклад, абсолютно публічне розпатякування одного відомого народного депутата України(!) на сторінках газети (як належить, зареєстрованої нашими державними органами) про безсумнівну, на його погляд, належність Севастополя Росії. Якби щось подібне дозволив собі необачний українофіл-державдумівець — уявімо таку гіпотетичну картину, ФСБ і його, і видання забезпечила б розв'язанням проблеми «зачем меня мама на свет родила» всерйоз і надовго, як казав також відомий вождь.

Проголошення істин на колегіях і буденна ефективна діяльність спецслужби в перервах між ними — це не просто «дві одеські різниці». Доки СБУ з таким «масштабним успіхом» захищатиме нацбезпеку України, правильні слова і помисли її керівництва глушитимуться реальними діями нахабних заброд. Так, наче в незабуті часи «ворожі голоси» «кляпувалися» попередниками нинішніх господарів Володимирської. Здається, це не найкраща асоціація для підлеглих Валентина Наливайченка?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

СПОРТ

Поступилися чемпіону Румунії

Футбол. Інсбрук (Австрія). Контрольний матч. **«Динамо» (Україна, Київ) — «Клуж» (Румунія, Клуж-Напока). 2:3. Голи:** Алієв, 3, Каду, 8 (п), Фабіані, 53, Муресан, 85 (п), Кравець, 87. На 69-й хвилині Алієв не реалізував пенальті (воротар).

«Динамо»: Шовковський, Бетао, Діакате (Саблич, 46), Михалик, Несмачний, Вукоєвич, Гіоане (Зозуля, 62), Нінкович (Лисенко, 69), Алієв (Морозюк, 88), Мілевський (Ярмоленко, 56), Бангура (Кравець, 46).

«Клуж»: перший тайм — Станчою, Тоні, Каду, Галіасі, Перейра, Коне, Претте, Дані, Тріка, Дубарбнер, Дієго; другий — Нуну Клару, Мануель Жозе, Муресан, Алькантара, Панін, Семедо, Перальта, Мінтеуан, Куліо, Діді, Фабіані.

ФК «Клуж» засновано на початку минулого сторіччя, 1907 року. Однак лише тепер він уперше став чемпіоном Румунії, перервавши 17-річну гегемонію клубів із Бухареста. Останнім «небухарестським» чемпіоном була «Университатя» з Крайови в сезоні 1990/1991 років. До речі, «Клуж» зробив золотий «дубль», обігравши у фіналі Кубка країни-2008 «Унірею» — 2:1.

Завдяки високому коефіцієнту Румунії, «Клуж» дебютує в Лізі чемпіонів одразу з групового турніру. Отже, обидві сторони цей поєдинок розглядали як серйозну перевірку сил перед єврокубковим сезоном.

Суперкубок пройде гідно

У Полтаві готуються до матчу за Суперкубок України з футболу між «Динамо» (Київ) та «Шахтарем» (Донецьк), який відбудеться 15 липня 2008 року на стадіоні «Ворскла». Робочу нараду з цього приводу провів заступник міського голови Олександр Русін. Він зазначив, що матч — велика честь для Полтави, і ставлення до його організації має бути відповідальним: приїде багато почесних гостей і вболівальників. Міська влада докладає всіх зусиль, щоб до 4 липня підготовку стадіону було завершено.

Виконано вже більшу частину робіт. Нарешті укріплено східну трибуну, яка протягом тривалого часу не працювала. Поліпшено освітлення, стан внутрішніх приміщень, впорядковується територія навколо стадіону. Тут буде встановлено біотуалети та євроконтейнери. Директор матчу Максим Бондарєв висловив задоволення темпами і якістю робіт. Фінансує їх (орієнтовна сума 1 млн. 200 тис. гривень) влада міста за рахунок бюджетних коштів та інвестиційних зобов'язань (основна частина коштів) суб'єктів підприємницької діяльності.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

На найвищому рівні

Шахи. Позавчора у Київському академічному театрі ляльок розпочався шаховий матч за участі світових зірок Найджела Шорта (Велика Британія) і Сергія Карякіна (Україна). Ця зустріч стала можливою завдяки оператору мобільного зв'язку life:). На рахунку обох гросмейстерів чимало перемог на різних змаганнях. Сергій Карякін став наймолодшим в історії гросмейстером, отримавши це звання у 12 років і 7 місяців. Експерти називають його серед представників нового покоління, котрі в найближчому майбутньому боротимуться за титул чемпіона світу. Найджел Шорт також проявив свій шаховий талант у дитинстві, став наймолодшим учасником чемпіонату Великої Британії за три дні до свого дванадцятого дня народження. Піком його шахової кар'єри був матч з Гаррі Каспаровим за чемпіонський титул 1993 року.

На передматчевій прес-конференції Сергій Карякін сказав, що Найджел старший за нього на 25 років і більш досвідчений. «Але незважаючи на це, я впевнений у своїх силах і налаштований тільки на перемогу». Суперники зіграють 10 партій у швидкі шахи. Хід боротьби коментуватимуть відомі гросмейстери Генна Сосонко (Нідерланди) і Володимир Тукмаков (Україна). Матч завершиться 7 липня.

Сергій МЕЛЬНИК.

На знімку: Найджел Шорт (ліворуч) **і Сергій Карякін.**
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ось тобі, споживачу, і...

ТЕМА

Усупереч запевненням наших державних очільників, уряд вирішив підвищити ціни на газ для населення. Кабмін рекомендував Національній комісії з регулювання електроенергетики переглянути тарифи обласних газопостачальних компаній на послуги з розподілу і транспортування та роздрібні ціни на газ для населення з 1 липня.

Про це йдеться у постанові уряду за 25 червня. Згідно з нею рівень межових цін на газ для побутових користувачів зріс на 8,3—13,8% залежно від обсягів споживання.

Але такі сюрпризи для нас лише починаються. Адже місяць тому надійшов «сигнал» з Росії: вартість газу для України з 1 січня наступного року може зрости майже вдвічі — до майже 400 дол. за куб. м. У зв'язку з тим, що середньоазійські країни встановлюють на нього європейські ціни. Що принципово змінить енергетичний ринок взагалі, але першою постраждає Україна. Тож дешевший за російський середньоазійський газ, який є основою для газопостачання країни, ми купуватимемо вдвічі дорожче, ніж досі. Ця різниця у цінах завжди була каменем спотикання і підґрунтям для обвинувачень у спекуляції дешевими вуглеводнями українських споживачів, і не лише українських.

Тим часом ціновий демарш середньоазійських постачальників блакитного палива означає: нам уже немає в кого купувати дешевий газ. Що спричинило паніку передовсім у політичних колах. І замість того, щоб бодай спробувати домовлятися не лише з Росією, а й з середньоазійськими постачальниками, ми почали розмахувати кулаками й звинувачувати сусіда в «імперських» амбіціях, обіцяючи теж щось таке вчинити. Приміром, заступник глави президентського секретаріату Олександр Чалий заявив, що «на це в Україні є сильно діаметрична відповідь». Щоправда, не повідомивши, яка саме. Втім, і без цього усім відомо, яка: ми постійно загрожуємо росіянам підвищити транзитні тарифи. Забуваючи, що так само можуть вчинити й наші сусіди, які до того ж володіють довшим, ніж ми, транзитним коридором. Проте, хоч би як ми пручалися, але середньоазійський козир нині — у руках «Газпрому».

Тож невдовзі Президент Віктор Ющенко заявив, що Україна повинна бути готова до переходу на нові ціни. І хоч важко передбачити, як розгортатимуться події далі, бо, крім економіки, є ще й політика, яку Україна, буває, досить вдало використовує. А тому не виключено, що уряд може порушити питання про підвищення орендної плати ЧФ у рамках орендних угод.

Які заходи уряд уживатиме для пом'якшення цінового удару для України — наразі невідомо. Ясності не вніс і візит прем'єра Тимошенко до Москви, яка після зустрічі з Путіним оголосила: той начебто пообіцяв не застосовувати шокову терапію, а розтягнути задоволення на трічотири роки. Щоправда, слова Тимошенко дещо розбігаються зі сказаним Путіним. Російський прем'єр заявив, що він є «прибічником поступового переходу на європейські ціни за газ для України, але умови на це ставитимуть середньоазійські країни». Одне слово, пожалів вовк кобилу...

Незважаючи на оптимізм, який Тимошенко випромінювала, вона не називає навіть приблизної ціни на газ, яку Україні доведеться платити з першого січня 2009 року. А якщо вона не буде такою високою, як обіцяє Росія нині, то яку іншу ми за неї заплатимо? Подейкують, що глава нашого уряду знає її напевне: домовилися під час розмови з Путіним за зачиненими дверима...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Чи можна поставити крапку?

Фаховий погляд на реформування законодавства про прокуратуру

В Україні триває дискусія з приводу часових меж переходу країни від реалій тоталітарного режиму і командно–адміністративної системи до суспільного устрою, заснованого на стандартах і цінностях, властивих сучасним європейським та деяким іншим країнам. Водночас поступово переглядається впевненість у тому, що досить було проголосити Україну демократичною, соціальною і правовою державою, як вона справді стане такою наяву й у свідомості її громадян. Проте є і чимало прихильників штучного прискорення цих процесів, в тому числі шляхом перманентного перекроювання державного механізму і безсистемного, іноді хаотичного оновлення законодавства, навіть на конституційному рівні. У вирішенні цих питань часто превалює суб'єктивний і навіть волюнтаристський підхід.

Останнім часом це особливо наглядно проявилося під час судової реформи, яка триває починаючи з 1992 року. Дещо інше становище склалось з правовим регулюванням діяльності прокуратури. Після ухвалення 5 листопада 1991 року Закону України «Про прокуратуру» до нього 15 разів вносили зміни і доповнення. Досить істотні зміни до правового статусу прокуратури було внесено Конституцією України від 28 червня 1996 року з урахуванням змін, внесених до неї законом України від 8 грудня 2004 року внаслідок так званої конституційно-політичної реформи. Але ці зміни і доповнення мали переважно фрагментарний характер. Недоторканними залишились принципи організації і діяльності прокуратури, її структура, автономність прокурорської системи в державному апараті, правовий статус прокурорів і слідчих прокуратури і передусім функції прокуратури, незалежно від того, чи закріплені вони в основному тексті Основного Закону, чи перенесені до його Перехідних положень.

З цього приводу висловлюються полярно протилежні думки. Одні вважають, що потрібно вжити радикальних кроків, щоб мало не цілком уніфікувати прокуратуру України як прокуратури більшості європейських країн. Інші наголошують на тому, що для реформування прокуратури в роки незалежності і так уже було зроблено чимало: насамперед її перетворення з карального на правозахисний державний інститут. Чи можна поставити крапку? Є багато проблем, які можливо вирішити тільки в нормативному порядку. Одні з них можна розв'язати лише поступово, через внесення змін і доповнень до чинного закону про прокуратуру та до деяких інших законодавчих актів. Серед них — зміцнення гарантій незалежності прокурорів, демократизація внутрішньослужбових відносин у прокуратурі, порядку притягнення працівників прокуратури до дисциплінарної відповідальності і, звичайно, уточнення характеру конституційних функцій прокурора.

Упродовж останніх років було внесено декілька проектів закону України «Про прокуратуру», які так і залишилися проектами. Чергова спроба внести такий законопроект здійснена на початку нинішнього року групою народних депутатів України — членами Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності (В. Швець, Ю. Прокопчук, В. Сівкович та ін.).

Загалом цей законопроект є грунтовним документом, в якому зроблено спробу заповнити чимало прогалин й усунути низку суперечностей у правовому регулюванні діяльності прокуратури. Це, зокрема, стосується завдань і повноважень Генеральної прокуратури і Генерального прокурора України, а також керівників підпорядкованих прокуратур, правового статусу громадських об'єднань прокурорів; правових, соціальних і особистих гарантій працівників органів прокуратури, їх імунітету, контролю за діяльністю прокуратури; підвищення вимогливості до професійного рівня осіб, які хочуть працювати у прокуратурі тощо.

Проте виникає запитання: чи можливо й доцільно прийняття нової редакції закону України «Про прокуратуру» без урахування перспективи внесення нових змін і доповнень до чинної Конституції України або прийняття її в новій редакції іншими органами, чи не буде це спробою «поставити воза поперед коня». Не випадково Українська асоціація прокурорів устами її голови, заступника Генерального прокурора України Олександра Шинальського «...пропонує узгодити за змістом та часом процедури внесення змін до розділу VII Конституції України та прийняття нової редакції закону України «Про прокуратуру». При цьому, природно, перша має змінитися Конституція України, а лише потім — Закон України «Про прокуратуру». Це правильний і єдино можливий підхід.

Порівняльний аналіз тексту Конституції і закону про прокуратуру дає підстави для висновку: низка принципово важливих питань, які стосуються організації та діяльності прокуратури, має бути вирішена передусім на конституційному рівні.

До них, зокрема, відносяться питання призначення на посади і звільнення з посад Генерального прокурора України та його заступників, запровадження посади Спеціального прокурора та його повноважень, затвердження структури Генеральної прокуратури Президентом України тощо, які автори законопроекту пропонують вирішити в зазначеному законі до внесення відповідних змін до Конституції. До того ж узагалі важко передбачити, які ще питання організації і діяльності прокуратури законодавці захочуть відобразити в Конституції. Це, зокрема, стосується місця прокуратури в системі поділу влади, зокрема, можливості її інтеграції до складу судової гілки влади.

Не вирішено в концептуальному плані й питання щодо функцій прокуратури. Це добре, що у проекті фігурує функція захисту прокуратурою прав і свобод людини і громадянина й нагляду за додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування. Та і як може бути інакше, коли ця функція передбачена чинною Конституцією? Але нею передбачена й інша дуже близька і ширша за змістом функція прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів. Її поки що ніхто не скасовував, і не випадково вона міститься в чинному законі про прокуратуру (глава І розділу ІІІ). Але її чомусь «не помітили» в законопроекті. Адже ніхто не може сказати наперед, яке рішення прийме законодавець, коригуючи Конституцію. Можливо і ймовірно, він скасує в цій частині пункт 9 Перехідних положень. А можливо, включить до основного тексту Конституції, з огляду на те, що він охоплює нагляд за додержанням прав і свобод. Або ж скасує обидва ці пункти. Хтозна?

Така невизначеність стосується і функції розслідування злочинів силами прокуратури. Ця функція теж закріплена пунктом 9 Перехідних положень Конституції. Зараз її реалізують слідчі прокуратури і, в окремих випадках, прокурори. Судячи зі змісту законопроекту, де про таку фігуру, як слідчий прокуратури, взагалі не згадується, його автори стоять на позиції ліквідації слідчого апарату в прокуратурі. Натомість виділено посади старших прокурорів-криміналістів і прокурорів-криміналістів. Очевидно, провадження слідства передбачається покласти на них і на інших прокурорів. Мабуть, провадження розслідування в повному обсязі не буде покладено на прокурорів-криміналістів, оскільки відповідно до частини 1 статті 50 проекту вони мають впроваджувати у слідчу практику наукові рекомендації та передовий досвід тактики розслідування, застосування науково-технічних засобів, надавати практичну допомогу і в необхідних випадках брати участь у проведенні слідчих дій.

Не хочеться детально зупинятись на питанні збереження чи ліквідації слідчого апарату в прокуратурі, адже жвава дискусія з цього питання ведеться давно. Зупинюся лише на одному аспекті цієї проблеми.

Серед принципів організації і діяльності прокуратури автори законопроекту пропонують закріпити принцип професіоналізму прокурора. Навряд чи цьому принципу відповідатиме покладення на прокурорів обов'язку розслідувати не якісь окремі справи, а цілі категорії справ, зазначені у Кримінально-процесуальному кодексі України. Звичайно, прокурор, який здійснює нагляд за розслідуванням, має елементарне розбиратись у процесуальних аспектах, методиці і тактиці слідства. Але не можна забувати про те, що на нього покладено й інші важливі обов'язки, пов'язані з реалізацією функцій прокуратури. Зациклившись на конкретній справі, особливо складній та багатоепізодній, він може мимоволі занехаяти інші ділянки своєї роботи. Крім того, далеко не всі працівники прокуратури, особливо ті, які раніше не працювали слідчими, об'єктивно в змозі на однаково високому професійному рівні і проводити слідство, і здійснювати свої конституційні функції.

Прийняття такого масштабного нормативного акта, як нова редакція закону України «Про прокуратуру», природно, вимагатиме внесення змін до багатьох інших законів. Такі зміни зазвичай є невід'ємною частиною подібних законопроектів.

Вважаю за потрібне висловити принципову незгоду з деякими важливими положеннями законопроекту, незалежно від того, чи відносяться вони до сфери конституційного регулювання, чи ні.

Це передусім стосується статті 15 «Система та суб'єкти контролю за діяльністю прокуратури». Суб'єктами контролю запропоновано вважати: Верховну Раду України, Президента України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Раду національної безпеки і оборони України, Рахункову палату, народних депутатів України, депутатів місцевих рад, громадян України (!) та їх об'єднання, засоби масової інформації.

Виникає запитання: чи варто було включати до законопроекту цей перелік, якщо, виходячи з його концепції, здійснення контролю за діяльністю прокуратури пропонується покласти буквально на всіх. Візьмемо, наприклад, Раду національної безпеки і оборони України.

Відповідно до закону про неї від 5 березня 1998 року цей орган створено для координації і здійснення контролю за діяльністю органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони. Але ж прокуратура не входить до виконавчої гілки влади, про що, до речі, багато хто забуває.

Не передбачено будь-яких контрольних повноважень щодо прокуратури і чинним законом про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Те, що прокуратура розглядає скарги, які надходять з апарату омбудсмена, а також його звернення, ще не означає підконтрольності.

Повноваження Рахункової палати перевіряти надходження і витрачання держбюджету, безперечно, стосуються прокуратури, як і інших державних структур. Та навряд чи варто наголошувати на цьому спеціально в законі про прокуратуру.

Включення до числа суб'єктів контролю депутатів усіх рівнів є потенційно шкідливим для забезпечення незалежності прокурорів, оскільки сприятиме зростанню кількості протиправних звернень до прокуратури з вимогами, які стосуються конкретних юридичних справ.

На мою думку, до числа суб'єктів контролю за діяльністю прокуратури, і то з певними застереженнями, можна зарахувати лише Президента України (особисто), Верховну Раду України (а не якийсь її комітет), а також, звичайно, суди відповідно до норм процесуального законодавства.

Що ж стосується інших державних і недержавних структур, то відповідну статтю закону про прокуратуру треба назвати так: «Взаємовідносини прокуратури з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, народними депутатами України і депутатами місцевих рад, об'єднаннями громадян і засобами масової інформації», встановивши в ній форми взаємозв'язків і взаємодії з цими суб'єктами права.

Читаємо далі. У розділі II «Система та організація діяльності прокуратури» нечітко виписано деякі питання компетенції органів прокуратури.

Так, у частині 1 статті 17 передбачено, що розмежування компетенції між територіальними і спеціальними прокуратурами визначається Генеральним прокурором України. Проте бажано, щоб безпосередньо в законі була не лише передбачена можливість існування спеціальних прокуратур, а й названо їх види (у проекті згадується лише про військові прокуратури), а також передбачено право Генерального прокурора України створювати і ліквідовувати або реорганізовувати ці органи прокуратури.

Неприпустимим обмеженням компетенції Генерального прокурора України вважаю запропоноване погодження вирішення ним деяких питань (наприклад, затвердження структури Генеральної прокуратури, кандидатур на посади своїх заступників і прокурорів обласного рівня) з профільним комітетом Верховної Ради України. У такій постановці питання явно проглядається особистий інтерес.

Привертає увагу пропозиція створити у складі Генеральної прокуратури України офіс (краще написати: апарат чи відділ) Спеціального прокурора, до компетенції якого має входити порушення та розслідування кримінальних справ стосовно Президента України, Прем'єр-міністра України, міністрів і самого Генерального прокурора України.

Спеціального прокурора передбачається призначати Верховною Радою України конституційною більшістю голосів за поданням всеукраїнської конференції прокурорів строком на 3 роки.

Ця ідея досить цікава і якоюсь мірою запозичує зарубіжну практику, але навряд чи здійсненна, принаймні на сьогодні.

Неясно, що мали на увазі автори, коли пропонували обирати Спецпрокурора конституційною більшістю голосів Верховної Ради України. Такого терміну в Конституції взагалі немає. Натомість є інші: «більшістю від конституційного складу» чи «дві третини від конституційного складу».

Далі. Із числа осіб, які підпадали б під юрисдикцію цього прокурора, потрібно однозначно виключити Президента України. По-перше, тому що проти чинного глави держави кримінальних справ не порушують. По-друге, процедура усунення його з посади в порядку імпічменту передбачає включення Спеціального прокурора і спеціальних слідчих до складу спеціальної тимчасової слідчої комісії, тобто ad hoc (в окремому випадку).

Що ж стосується решти службових осіб, про яких ідеться в законопроекті, то вони жодним імунітетом від кримінальної відповідальності не наділені, і за наявності підстав прокуратура може вирішувати питання про порушення щодо них кримінальних справ на загальних підставах, що і підтверджується практикою останніх місяців.

Існування фігури Спеціального прокурора було б виправдане у країні, де прокуратура є децентралізованою. А в Україні це вочевидь суперечило б принципу єдності прокурорської системи. Генеральний прокурор, якщо він справді є незалежним, здатний сам розв'язувати пов'язані з цим проблеми.

Проте, враховуючи винятковість його становища у правоохоронній системі, є доцільним встановити можливість притягнення його до кримінальної відповідальності лише з додержанням процедури імпічменту (у спрощеному порівняно з Президентом варіанті), яку доцільно врегулювати безпосередньо в Конституції України.

У цій статті розглянуто лише окремі з великої кількості проблем, які виникають під час реформування законодавства про прокуратуру. Сподіваюся на обговорення цих питань на сторінках преси і юридичної періодики. До їх публічного обговорення доцільно залучити якомога більше юристів-вчених і юристів-практиків.

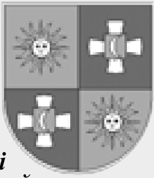
Михайло КОСЮТА,
прокурор Чернівецької області,
державний радник юстиції
2 класу, доктор юридичних наук,
професор.

Останнім часом було внесено декілька проектів закону України «Про прокуратуру», які так і залишилися проектами

Капітуляція «цукрового Донбасу»?

ВІННИЧЧИНА: СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

Картину стабільного зростання економіки Вінниччини, яку подає статистика, суттєво псує один «зайвий» штрих — зарплата в подолян чи не з найнижчих у державі: у квітні ц. р. її середній показник становив 1299 гривень, а в сільському господарстві вона ще менша. Очевидним для регіону є крах однієї з головних галузей — цукрової. Після вступу країни до СОТ стало зрозуміло: малопотужні старі цукроварні, а їх більшість на Вінниччині, не здатні конкурувати з тими заводами, де варять цукор за новими технологіями. Трохи раніше в області знищено виробництво мінеральних добрив. На межі зникнення машинобудування... У чому ж тоді проявляється «стабільне» зростання економіки краю?

Вінницька область утворена 27 лютого 1932 року. Розташована в центральній частині України, в басейнах Південного Бугу та Дністра. Територія — 26,5 тисячі квадратних кілометрів (4,5 відсотка території держави). У сусідньої Молдови, з якою Вінниччина має кордон трохи більш як 200 кілометрів, не набагато більша площа — 33,7 тисячі квадратних кілометрів. Сусідами вінничан є Житомирська, Київська, Кіровоградська, Одеська, Хмельницька, Черкаська та Чернівецька області. Кількість населення — 1,7 мільйона чоловік. Із них 53 відсотки мешкають у селах. В обласному центрі налічується близько 400 тисяч мешканців. Демографія, на жаль, має від'ємний показник. Рівень смертності перевищує народжуваність. До того ж Вінниччина на третьому місці в державі у списку «найстаріших» регіонів — 33,2% населення досягли пенсійного віку (ще більше пенсіонерів лише в Чернігівській та Черкаській областях). За національним складом українці становлять 91,5 відсотка, росіяни — 5,9, євреї — трохи більш як один відсоток, поляки — 0,4, білоруси — 0,26, молдавани — 0,2 відсотка.

Область поділена на 27 сільських, а місто Вінниця — на три міських райони. У складі області 17 міст, майже півтори тисячі сільських населених пунктів та найбільше серед регіонів держави сільських та селищних рад — 689.

Вінничани забезпечують 12,7 відсотка валового виробничого потенціалу держави. Домінують аграрний сектор, переробна та харчова галузі промисловості. Регіон протягом останніх років виробляє в середньому два мільйони тонн зерна, що є одним із найвищих показників у державі, а з виробництва цукру не поступається першістю жодній іншій області. Представлені також деревообробна та легка промисловості, частково машинобудування та електроенергетика. Новими є медична та мікробіологічна галузі.

Серед больових точок регіону фахівці називають його дотаційність, обмеженість власних інвестиційних ресурсів, продовження негативної тенденції до скорочення зайнятих у сільськогосподарському виробництві працівників, низький рівень податкоспроможності території та високу питому вагу зайнятих у неофіційному секторі економіки.

...Коштуватиме стільки, як у Європі

— Ситуація, що склалася нині на більшості наших цукрозаводів, критична, — каже Леонід Козодой, голова бюджетної комісії Вінницької облради, людина, яка значну частину життя віддала роботі на цукровиробництві. — Їхнє фінансове становище і без того було не найкращим, 22 заводи вже оголошені банкрутами, а восени ще й залишаться без сировини. Пригадую, як навесні один із директорів їздив по селах і, як кажуть, під милий бік просив посіяти якийсь десяток гектарів буряків. Але нічого його прохання не дало. Тепер у господарствах сіють те, що приносить у касу гроші.

Про сумну перспективу цукрозаводів так само говорить начальник обласного управління сільського господарства Анатолій Павліченко. «Вже очевидно, що уникнути збитків не вдасться, — каже він. — На мою думку, виживуть лише ті заводи, які мають власну сировинну базу, і то за врожайності коренів не менш як 450 центнерів з гектара. Без модернізації заводів теж не обійтися. Скільки їх виживе, поки що сказати не можу».

Більшість цукрозаводів на Вінниччині збудовані сто і більше років тому. Наприклад, Турбівська і Корделівська цукроварні перший гудок дали ще у 1842-му. Фахівці однозначні у своїх прогнозах: таким залишилося жити недовго, вони аж ніяк не витримають конкуренції з аналогічними підприємствами, де працюють за сучасними технологіями, насамперед за двома показниками — собівартістю і якістю цукру.

Один зі шляхів виходу з ситуації запропонували власники Бабинського цукрозаводу. Там планують варити не цукор, а сік, який служитиме сировиною для подальшого виробництва біологічних видів палива, зокрема, паливного етанолу, тобто добавки до бензинів. Це підприємство стане першим на теренах краю, де вже восени планують долучитися до перспективної справи. Дотепер усі пропоновані проекти перепрофілювання цукрозаводів не вдавалося втілити на практиці.

Тим часом три цукрозаводи Вінниччини хоч сьогодні можуть стати урівні з аналогічними виробництвами західних країн. До таких фахівці відносять Крижопільський, Браїлівський, а найбільше — Гайсинський цукрозаводи. У модернізацію останнього вкладено сто мільйонів(!) гривень. Тут установлено таке саме обладнання, як на заводах Німеччини, бо саме там його закуповували. До цих підприємств можна долучити ще 3-4 цукроварні, які спробують позмагатися з конкурентами.

Як вважає кандидат економічних наук Валерій Коровій, нині намітилася тенденція до збільшення використання харчовою промисловістю солодких кристалів. А це значить, що виробництво цукру з нового врожаю буряків, на відміну від попереднього року, не буде збитковим, бо харчовики заберуть його весь. Щодо малих нерентабельних «заводиків», то їх справді доведеться закрити, наголошує пан Коровій. Але представники цих трудових колективів боротимуться за життя своїх підприємств до останнього. А це значить, що не обійдеться без соціальних потрясінь.

Не петрають, що втратили...

Борис Жмака, колишній керівник обласної асоціації виробників цукру, знає історію розвитку буряківництва краю, як свої п'ять пальців. Із втратою галузі, на його думку, втрачено частинку нашої історії. «Я вже не кажу про те, що бурякоцукровий комплекс становив третину економіки області, в ньому було зайнято приблизно 120 тисяч працівників, — каже зі смутком у голосі співрозмовник. — Кожен завод мав свої житлові містечка з будівлями, інфраструктурою. У нас були династії цукроварів. Про історію розвитку цукроварень можна писати книги. Як кажуть люди, ми ще не петраємо, чого позбавилися з втратою бурякової галузі».

У Чечельнику про колишню цукроварню нагадує лише висока труба і руїни. Це все, що залишилося від заводу. Робітники захищали підприємство доти, доки до них не застосували фізичну силу. Тільки після цього власники вивезли обладнання на металобрухт.

Загалом уже сім цукроварень краю пустили під ніж. За проданий металобрухт заводського обладнання, за інформацією фахівців, власники отримували від 2,5 до 4,5 мільйона гривень. Це за умови, що купували підприємства набагато дешевше. Одне з них дісталося власнику взагалі за смішну ціну — 800 тисяч гривень.

«Порізані» підприємства схожі на руїни. Завмерло життя в заводських селищах. Житлові будинки ніхто не обслуговує. Взимку їх уже централізовано не опалюють, як раніше. Не стало заводських клубів. Перестали працювати заводські лікарні чи амбулаторії... «Чим нині зайняті колишні цукровари? Переважно роз'їхалися в пошуках роботи до Києва, Москви, в країни далекого зарубіжжя, — повідомили у Чечельнику. — Це якщо говорити про чоловіків. Жінки хапаються за будь-яку роботу і думають, як поставити на ноги дітей».

Борис Жмака вказав на ще один негативний наслідок від знищення бурякової галузі. Він, хоч і незвичний, зате має наукове підтвердження. За його словами, листя цукрових буряків, крім усього, ще й виробляє кисень. «У процесі фотосинтезу, — уточнює співрозмовник, — рослини поглинають вуглекислий газ і виділяють кисень. Виробленим рослинами на одному гектарі площі киснем можуть дихати 62 особи протягом усього року(!)»

Історія занепаду в цифрах

У 1913 році у регіоні працювало 58 цукрозаводів. 16 з них було зруйновано під час громадянської війни. 1940-й — цукор варили на 42 заводах. У роки Великої Вітчизняної війни зруйновано й не відбудовано 4 цукрозаводи. 1955 рік — 38 заводів переробляли цукор. 2005-й — залишилося 32 заводи. 2007 рік — виробничий сезон розпочали 20 заводів, решта не працювали.

Виробництво цукру

1913 рік — 311,7 тис. т; 1914 — 385 тис. т, 1940 — 378,5, 1956 — 491,7, 1966-1970 — 904,2, 1971-1975 — 832,6, 1976-1980 — 697,6, 1981-1985 — 675,5, 1986-1990 — 753,7, 2005 — 260, 2006 — 350, 2007 — 300 тис. т.

Торік «цукровий Донбас» видав на-гора менше цукру, ніж до революції 1917-го. На показник 1970 року — 904,2 тисячі тонн — вінничанам, схоже, уже ніколи не вдасться вийти. «А от відновити минулорічний показник цілком реально, — вважає директор Юзефо-Миколаївського цукрозаводу Олексій Босенко. — По-перше, вступ до СОТ не забороняє державі дотувати виробництво цукру. Ось яким питанням варто б нині перейматися керівникам області. Якщо природа так розпорядилася, що в нас найкраще ростуть буряки, то треба зробити все, щоб ми їх сіяли і варили цукор, як наші діди і прадіди. По-друге, слід пробиватися на зарубіжні ринки. Я цікавився, чого ми не торгуємо цукром за кордоном. Колись же продавали. Наш завод відвантажував до Польщі, Ірану, Туреччини. Так само жваво торгували з Росією, Білорусією. Не лише ми, усі продавали цукор за кордон. Тоді він був якісний, а тепер, кажуть, не конкурентний. Та не в цьому причина. У державі нема механізму визначення показників якості. За кордоном за основу беруть безпечність продукції для здоров'я людини. Наш Держстандарт визначає якість за іншими параметрами. Тому й не пускають нас торгувати за межі держави. Вітчизняний ринок «пересолоджений», треба збувати за кордоном».

Молочні бунти

Такий само занепад, як у бурякоцукровиробництві, може чекати регіон і у виробництві молока. Ідеться про те, яке отримують від корів у домашніх господарствах селяни. Їм на заваді стає вже згаданий чинник — високі вимоги до якості молока, встановлені СОТ. Невже у нас молоко гірше, ніж деінде у Європі? Якщо ні, то чому тоді дядькова корівка має боятися СОТ? Відповіді на ці питання хвилюють дуже багатьох подолян — майже 200 тисяч корів нараховується у хлівах на сільських подвір'ях жителів області.

Фахівці пояснюють, що молоко, яке видоюють вручну, не відповідає показникам зарубіжних стандартів якості, зокрема щодо бактеріального забруднення. Вищу ціну має молоко, отримане з допомогою механізмів. Тоді воно проходить молокопроводами, не має жодного контакту з повітрям. Платять за цю продукцію більше. Навіть нині, у літній час, заводи купують таке молоко по 2-2,2 гривні за літр. На молоко з дійниці ціна впала до 80-90 копійок.

У Калинівському районі жителі одного з сіл закликали через районну газету власників корів бойкотувати здавання молока за такою низькою ціною. «Це ж відверте знущання над селянином, — каже сільський голова села Широка Гребля Хмільницького району Микола Дидилюк. — Наші люди вже кілька разів перекривали дорогу молоковозам, не пускали їх у село, але добилися... ще гіршого. Ціна на молоко падає дедалі нижче. Уже, кажуть, по 80 копійок братимуть. Цей процес ніким не керо-

З 1991 року не стало майже десяти сіл

Михайло Грушевський свого часу дослідив історію приблизно 300 сіл Поділля, стертих з лиця землі в часи монголо-татарської навали. Повернув їх із забуття. Чи згадає хто коли-небудь про ті села, які пішли в небуття з легкої руки сучасних реформаторів?

— Я добре пам'ятаю хутір із дещо незвичною назвою Галімка, — каже голова Оратівської районної ради Анатолій Опалюк. — Така там гарна місцина! Ще у 80-х роках на хуторі було приблизно сорок жителів. Тепер — жодної живої душі. Хатки повалились, усе поросло бур'янами. Було в нас і Степове, й Озерне. А вже нема.

— Село Світле ми вже зняли з реєстрації, — каже ще один співрозмовник, керівник апарату Чернівецької райдержадміністрації Станіслав Насіковський. — Там уже ніхто не живе.

80-річній Харитині Бурко з хутора Пилипенкове Липовецького району, щоб не померти з голоду, треба хоча б раз на три дні десь узяти буханець хліба. Приблизно за три кілометри від хутора проходить дорога. Нею автокрамниця доставляє хліб із Немирова у село Воловодівку. Старенька повоклеьки добудає до шляху й виглядає авто. Спершу водії не зупинилися на помах руки старої, думали, «голосує», щоб під'їхати. Потрібна їм у кабіні баба!.. Коли вже люди сказали, що та жінка просить хліба, стали пригальмовувати, а деколи навіть підчікують, коли бачать удалині постать, що шкутильгає до шляху.

Навіть важко уявити, що коїться в душі цієї згорьованої жінки. Покинутої, забутої, здається, усім світом. Двоє їх залишилося на хуторі. В одній хаті баба Харитина, а трохи далі доживає вік старий дід. Він ще старший від неї. Ще немічніший. Далі подвір'я не виходить. Тому баба Харитина купує хліб ще й на сусіда.

А скільки їх, таких безпорадних і одиноких, живе, чекаючи, щоб хтось-небудь хоч словом обізвався!.. Не дивно, що старі одинокі люди найбільше шанують... листоношу. Ті першими дізнаються, коли хтось зі старих занедужає й не може вийти з хати. Переказують про це іншим людям. Буває, приносять ще гіршу звістку — про те, що котрась із бабусь уже перестала топтати ряст.

За роки незалежності в нашій державі не стало 305 сільських населених пунктів, повідомив у ЗМІ доктор економічних наук, професор, академік Української академії аграрних наук Віктор Юрчишин. За його словами, дані про зникнення з реєстру зниклих сіл можна отримати лише з окремих обласних повідомлень. Держкомстат із цього приводу мовчить, стверджує вчений.

У Вінницькому обласному управлінні статистики повідомили, що конкретної цифри зниклих сіл не мають. Дані потрібно вибирати по роках, починаючи з часу незалежності. Фахівці припускають, що цифра буде невелика. «Якщо в селі не залишилося жодного жителя, але там придбав будинок хоча б один дачник, таке село з реєстру не знімають», — уточнили в управлінні статистики. Шляхом опитування керівників окремих районів ми нарахували майже десять безлюдних сіл.

— Окремо взята людина зі своїми проблемами в таких забутих селах випадає з поля зору влади, — поділився думками один із вінницьких психологів. — Влада завжди працює з масами. До індивідуума не добирається. У цьому її найбільший недолік і найбільша помилка. Це те саме, що за деревами не бачити лісу. Скажіть, хіба згадана баба Харитина з Липовецького району повірить у те, що в області діє низка соціальних програм, спрямованих на захист таких, як вона? Та ніколи! Бо вона не відчуває цього на собі. У старенької своя програма — як добратися до «хлібної» машини, щоб не померти з голоду.

На знімках: Василь Громик та Валентина Дудукало з села Іваньки Липовецького району сусіди, хоч словом є до кого обізватися.

А скільки їх, таких безпорадних і одиноких, живе, чекаючи, щоб хто-небудь хоч словом обізвався!..

ваний. Жодна державна структура не підтримала нас у цій ситуації».

«Молочні бунти» прокотилися областю — від району до району. Для переважної більшості селян молоко — одна з можливостей заробити «живу» копійку. Адже за здані в оренду земельні паї з селянами розраховуються здебільшого продукцією. Корівка, навпаки, приносить реальні гроші. Ті, хто утримує по 7-8 голів, мали б непоганий заробіток. Якби ж платили хоча б так, як зимою, — по 2-2,3 гривні...

Для довідки

1,2 мільярда гривень отримали від реалізації сільгосппродукції в індивідуальних господарствах селяни області у 2007 році. Це майже вдвічі більше, ніж у попередньому. Левову частку становлять доходи від реалізації молока. Тоді як середня платня у березні ц. р. для працівників сільського господарства становила лише 700 гривень. Рівень заборгованості у зарплаті перед працівниками АПК найвищий порівняно із заборгованістю в інших галузях — приблизно 10 мільйонів гривень винні роботодавці селянам.

Загалом середня платня для 350 тисяч працюючих вінничан на кінець першого кварталу визначається цифрою 1270 гривень. Це при тому, що вона зросла аж на 40 відсотків порівняно з відповідним періодом 2007 року та на 10% — з початку ц. р.

Найбільше в регіоні платять банківським працівникам — понад 2,5 тисячі гривень на місяць, найменше — у сільському господарстві, тут зафіксовано мінімальні виплати у межах семиста гривень. Хоча середній розмір оплати праці в галузі АПК — 1147 гривень. У промисловості отримують у межах 1930 гривень, торгівлі — 1310. У планах на наступний рік, за даними обласного управління економіки, середня зарплата на Вінниччині становитиме 1730 гривень. Це менше, ніж у сусідів з Хмельницької й Черкаської областей, не кажучи вже про Одесу, з якою також межує Вінниччина.

Тим часом на депозитах у банках жителі області зберігають 2,6 мільярда гривень. Основним джерелом доходів для більшості є не зарплата, а власні земельні ділянки. «Гроші ростуть на городі або в хліву».

— Щоб власники корів не залишилися, як кажуть, з порожніми дійницями, депутати ще два роки тому прийняли рішення виділяти кошти з бюджету на створення молочних кооперативів, — розповідає голова обласної ради Григорій Заболотний. — Перший такий ми допомогли створити у Томашпільському районі. Він став, так би мовити, показовим. На його базі провели декілька семінарів для керівників районних рад, з його роботою знайомилися сільські голови. «Серцем» такого кооперативу є молочний пункт, де проводять лабораторні дослідження молока, охолоджують до встановлених вимог. Дуже важливо, що такий кооператив працює із молокозаводом за укладеним договором. Тобто встановлюється взаємна відповідальність. Заготівельникам вигідніше мати справу з однією структурою, аніж збирати молоко попід хатами в багатьох здавачів. За умов, коли підвищуються вимоги до якості, такі кооперативи, на нашу думку, є справжнім рятівним колом для індивідуальних власників корів.

Мільйон гривень уже витрачено з обласного бюджету на створення таких кооперативів, ще 800 тисяч передбачено на нинішній рік. Загалом в області вже діють 52 кооперативи із заготівлі молока з домашніх господарства селян.

ТОЧКА ЗОРУ ФАХІВЦЯ

— Мені також не раз доводилося чути розмови про те, що посіви ріпаку виснажують землю. Але якщо дотримуватися сівозмін, то шкоди від того грунти не зазнають, — вважає професор Вінницького державного аграрного університету, доктор технічних наук Михайло Друкований **(на знімку)**. — Проблема в іншому: як навчитися переробляти насіння ріпаку в себе. Поки що ми експортуємо його за кордон і тим самим сприяємо розвитку біоенергетики в інших країнах. За моєю інформацією, торік в області отримали 94 тисячі тонн ріпаку. А вивезли лише... сім тисяч тонн. Принаймні така кількість підтверджена документами. Не знаю, можливо, не всі документи зібрано, але все одно така велика розбіжність викликає багато запитань.

Наш аграрний регіон, як на мене, ще не сповна використовує наявні можливості свого природного потенціалу. Наведу простий приклад. Середня врожайність зернових у нас становить приблизно 30—35 центнерів з гектара. Знаєте, чому? Тому що майже не обробляють площі хімією. Значить, отримана продукція є біологічно чистою. Отже, вона повинна оцінюватися набагато вище. Треба лише провести відповідні лабораторні дослідження і оформити відповідний сертифікат. Не робимо цього.

Кияни накинули оком на багаті села

Села на Вінниччині у такому само занепаді, як і в інших регіонах держави. Життя жевріє переважно там, де землю передали в оренду потужним інвесторам. Як сказав один з механізаторів у Мурованокуриловецькому районі, «нам навіть зимою дають зарплату». У цьому районі більше половини орних земель орендує спільне українсько-італійське підприємство.

Господарюють на вінницьких землях також кілька відомих вітчизняних компаній. Платять вони за роботу краще порівняно з іншими. Висока платня позначається навіть на психології селянина. У Крижопільському районі мимоволі став свідком діалогу механізатора і його дружини. Жінка наполягала, щоб чоловік потруїв колорадських жуків, бо вже доїдають картоплю, а той поспішав, бо чекала робота на тракторі. Після короткої перепалки чоловік зайшов до хати, згодом повернувся з такими словами: «Ось тобі тисяча гривень — когось найми на ті жуки, можеш за ці гроші на зиму купити картоплю, а я піду і ще зароблю...»

Досвідчені, грамотні механізатори, тваринники та інші спеціалісти нині в селах на вагу золота. «Кадри масових професій у великому дефіциті, — каже керівник сільгосппідприємства АРЧІ Козятинського району Мирон Василів. — У семи селах, де є землі нашого господарства, не можемо знайти двох молодих хлопців, щоб направити на навчання на курси механізаторів. Вже й про зарплату сказав, яку платитимемо, — під час жнив по 3-3,5 тисячі гривень на місяць. Але що з того, як людей нема. Пороз'їжджалися по світах долі питати. Порожньо в селах. Діди й баби доживають віка. Спеціалісти теж носа не потикають. Або приходять такі, що краще б вони не з'являлися».

На цьому фоні виділяється з десяток господарств, де хазяйнують без інвесторів, а головне — мають гарні результати. Герой України, депутат Вінницької облради Анатолій Пачевський з господарства «Радівське» Калинівського району пояснює це тим, що вони всього лише зберегли господарство. Люди кажуть точніше: не розігнали колгосп, тримаються гурту, а гуртом вони і батька легше бити. Показники у Радівці — європейські. Навіть торік, коли селянам допекла посуха, пшениці зібрали по 70 центнерів з гектара, цукрових буряків — по 535, кукурудзи на силос — по 500, на зерно — 112 центнерів. Результати у тваринництві вражають не менше: по сім тисяч кілограмів молока від корови — таким результатом мало хто може похвалитися. Не дивно, що грошові надходження в касу зросли порівняно з попереднім роком на 4,5 мільйона гривень. Єврокомісари, які перевіряли якість радівського молока, не забракували його.

В новому мікрорайоні.

Непогано господарюють у СТОВ «Україна» Тростянецького району. Там керівник господарства теж депутат облради Василь Тарасюк.

Хоч як не дивно, у обох названих господарствах побували гінці з Києва. Спочатку навідалися до Радівки. А 20 червня чотири чи п'ять іномарок з київськими номерами роз'їжджали по Тростянцю. «Вони мали в руках списки з адресами працівників нашого господарства, — розповів один із заступників керівника СТОВ «Україна». — Заходили до людей і агітували їх передати свої земельні паї київській структурі. Хіба це не те саме рейдерство?»

Співрозмовник повідав, що агітація відбувалася з конкретними пропозиціями. За вихід із господарства людям пропонували по тонні зерна і по п'ятдесят кілограмів цукру. Казали, що дадуть їх протягом п'яти днів після укладення договору на передачу землі в оренду. Після ходіння по хатах провели збори. На запитання, що матимуть від столичної структури, її представник відповів так: «Ми заплатимо більше за оренду, ніж ви маєте тепер».

Наступного дня після зборів у селищі гості відкрили так звані пункти прийому заяв. Розташували їх у магазинах, куди найчастіше навідуються люди. «Вони так сколотили нас, що вже й не знаємо, що робити, — схвильовано говорила одна жінка. — Кому не хочеться більше? Але йди знай, що воно буде завтра? Тут своя людина. Живе, працює з нами. А тих у Києві де шукати?» Не клюнули тростянецькі хлібороби на наживку столичних агітаторів.

Для довідки

Середній розмір плати за один гектар розпайованих земель становив у минулому році 149 гривень.

У натуральній формі оплату за паї здійснено на 88,9%; у грошовій — на 10,6%; у формі відробітку — на 0,5%.

Загалом із селянами укладено 374 тисячі договорів оренди земельних паїв на площі 915 тисяч гектарів. На 2008 рік кількість таких договорів зменшилася на 2 тисячі одиниць. Суму розрахунку планується збільшити порівняно з минулим роком на 10 гривень — до 159 гривень за гектар.

Люди побоюються, що ріпак «з'їсть»... пшеницю

— У нас же стільки землі! — каже Анатолій Пачевський. — Беріть, господарюйте, але ні, їм давай доглянуту. Цей бандитизм із землею до добра не доведе. Які нині лозунги: «Даєш рапс! Даєш соняшник! Даєш усе, що приносить швидку копійку». А далі — хоч потоп. А далі — незалежна держава на чужій землі?

Пачевський не раз висловлював свою засторогу стосовно дій сучасних «латифундистів». Для них головне — довгий карбованець. Але ж земля має працювати ще й на майбутні покоління. Депутат на різних рівнях пропонує провести націоналізацію землі і передати її у власність держави, бо це ж наше найбільше багатство. Може статися так, що держава втратить його, як уже втратила цілі галузі економіки. «У нас же створюють умови для розбазарювання землі, а якщо точніше — розграбування. Якщо підемо цим шляхом, знищимо ще й ті господарства, які маємо. Що тоді з людьми буде? Але хто про це думає?»

В області посіви озимого ріпаку за останній рік збільшили вдвічі. Нині площі під ним становлять майже 140 тисяч гектарів.

— Мене ці жовтяки чомусь лякають, — так висловилася старенька жінка у селі Котюжани щойно згаданого району. — Кажуть, що з них роблять бензин для машин. Якщо це так, то скоро без хліба можем лишитися. Я вже багато бачила на світі. Коли мене хтось запевняє, що все буде дуже добре, то вже знаю — добре не буде.

Торговельні маркети у заводських цехах

Сама по собі тенденція до розвитку мережі супермаркетів та торговельно-розважальних комплексів на Вінниччині не викликала б жодних заперечень, якби не відбувалася на фоні масового згортання промислового виробництва. До того ж окремі з них з'явилися чи ще облаштовуються у приміщеннях колишніх заводських цехів. Щоб перерахувати підприємства, які канули в Лету, не вистачить пальців на обох руках. Від електротехнічного заводу, наприклад, не залишилося навіть будинку. Його знесли і тепер споруджують торговельно-розважальний центр. Припинив існування електроламповий завод. Без роботи залишився багатотисячний колектив. «Помер» «Хімпром». Банкрутом визнано ще один гігант — завод «Термінал». Тут, крім торговельного центру, ще й ресторан відкрили. У колишньому приміщенні швейної фабрики «Вінничанка» будуть інші розваги: тут створюють льодовий палац, а також із торговельним центром. До речі, така споруда стане третім льодовим стадіоном зі штучною ковзанкою в місті над Бугом. Два попередні відкриті у травні нинішнього року. З великими потугами вдалося відстояти підшипниковий завод. Хоча обсяги виробництва продукції тут скоротили до мінімуму. Працюючих теж стало вполовину менше. «Мартиролог» промислових гігантів на цьому не закінчується.

А що збудовано протягом того часу, коли руйнували промислові підприємства? Спільно з польськими інвесторами у місті споруджено завод із переробки деревини й виготовлення виробів із неї — ТОВ «Барлінек-Україна». З'явився новий цех кондитерської фабрики. Горілчана компанія «Nemiroff» збудувала ще один завод з технологічними лініями виробництва лікерів і горілки. У райцентрі Гайсин став до ладу завод з переробки сої «Тегра-Україна». Підприємство споруджено за кошти іноземних інвесторів. Втрати все одно більші, ніж здобутки. Вмирають не тільки заводи. За роки незалежності в області недорахувалися близько десяти населених пунктів.

Навіть лазні нема...

— Чи відчуваєте ви зміни на краще у своєму житті, житті своєї сім'ї? — цікавилися у жителів області фахівці Вінницького центру соціальних технологій. Опитування вони проводили у всіх 27 районах області. Мешканці сіл однозначні у своїх відповідях — зміни на краще в їхньому житті не відбулися. «Про що можна говорити, коли в селі навіть помитися нема де». Лазні зникли, бо нема кому їх утримувати. Про кіно ніхто вже мову не веде. Навіть у райцентрах не скрізь працюють кінотеатри. Цієї зими фільми демонстрували в семи районних центрах. Щоправда, обласне комунальне підприємство «Вінницякіно» налагодило роботу декількох пересувних кіноустановок. Вони їздять від села до села. Охопити вдається лише невелику кількість населених пунктів. Болючою залишається проблема медичного обслуговування. Навіть фельдшерсько-акушерські пункти не охоплюють усі села. Загалом їх в області 950, але тільки 41 з них розміщується в нормальних будівлях, 295 потребують капітального ремонту. Із 47 дільничних лікарень у задовільному стані тільки 36.

Під час виїзного медогляду у селі Тропове Могилів-Подільського району у всіх більш як ста обстежених жінок лікарі обласного госпіталю для інвалідів виявили відхилення від норми артеріального тиску. «Ми навіть прилад змушені були заміняти, — каже один з лікарів. — На нього грішили, думали, несправний...»

Головний лікар закладу, депутат облради Валерій Бабійчук, з ініціативи якого такі огляди проведено в низці районів, з гіркотою констатував, що у згаданому селі Тропове лікарі не виявили жодної здорової людини. Кажуть, у селах краща екологія, чисте повітря, натуральна їжа, а смертність тут вища, ніж серед міських жителів. Головлікар каже, що важка праця, відсутність умов для лікування — ці та інші фактори вкорочують життя селянам.

Назване є здебільшого причиною поширення пияцтва в селах. Це явище набуло такого розмаху, що питання боротьби з нею винесли на розгляд сесії облради.

— Відсутність позитивних змін у житті, а головне — безнадія і страх перед завтрашнім днем, негативно позначаються на психіці людей, — продовжує розмову психолог. — Не випадково зростає жахлива динаміка самогубств. Рахунки з життям здебільшого зводять або молоді, або вже літні люди. У містах самогубці зазвичай викидаються з вікон багатоповерхівок. У селах накладають на себе руки через повішення.

Нинішні умови життя вихолощують з людських сердець доброту і людяність, наголошує психолог. Тому й маємо факти жорстоких знущань над людьми, убивств. Часто жертвами стають старі люди. У селах одинокі бояться самі залишатися на ніч. Дійшло до того, що начальник обласної міліції розпорядився про проведення нічних відпрацювань сільських населених пунктів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото автора.

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун позитивно оцінив підготовку Китаю до майбутніх Олімпійських ігор *(Укрінформ)*

Синоптик з Луцька Володимир Лис прогнозує, що липень буде спекотним *(Укрінформ)*

Земля штовхає нас у «правове середньовіччя»

Якщо наші пращури за землю йшли війною, проливаючи кров, то сучасники... також ідуть на бій, проте здебільшого в органах влади та судах. Як бачимо, не надто все змінилося: земельні баталії розгортаються повсюдно і можуть тривати не рік і не два.

Вони візьмуть, але хто їм дасть...

Щоб отримати земельну ділянку, потрібно здійснити певні дії, отримати купу дозволів, оббігавши всі можливі установи, за що, звичайно, сплатити чималі кошти. А потім, коли пройдено всі інстанції (а це може тривати не один місяць, а то й рік), питання про виділення земельної ділянки вирішуватиме місцева рада. Проте затрати (фізичні, моральні і матеріальні) мають виправдання — земля. Так думали і майже 80 мешканців Києва, які написали заяви на отримання земельної ділянки. Їм на підставі листів-доручень Київської міської ради, виданих у серпні 2007 року, та завдання на складання проекту відведення земельної ділянки було розроблено проекти землеустрою для будівництва та обслуговування житлових будинків, господарських будівель і споруд на проспекті Перемоги, 15-й кілометр, у Святошинському районі Києва. Відведення було погоджено згідно з вимогами чинного законодавства та відповідно до програми житлового будівництва в Києві. Але яким же було їх здивування, коли вони дізнались, що практично вже їхню землю... було здано в довгострокову оренду якомусь ТОВ «Л». 27 грудня 2007 року рішенням Київської міської ради цьому підприємству було передано в оренду терміном на 10 років земельну ділянку загальною площею 9,9 гектара для будівництва малоповерхових житлових будинків на проспекті Перемоги (15-й км). Ось так, дають і з рук не випускають. Законослухняні громадяни залишаються біля розбитого корита?

Втручання «вищих сил»

Можливо, так би і сталось, якби в ситуацію не втрутилася прокуратура Києва. 12 березня 2008 року заступник прокурора міста Києва направляє до Київради протест на рішення про передачу землі в оренду ТОВ «Л» з вимогою скасувати його. Київрада на цей протест не зреагувала. Тож 20 березня цього ж року прокурор звертається до Господарського суду міста Києва з позовною заявою до Київради про визнання рішення від 27.12.2007 недійсним. Мотивуючи свою позицію, прокуратура зазначає, що було порушено низку нормативних вимог при передачі землі в оренду. Зокрема, межі земельної ділянки необхідно було уточнити містобудівним обгрунтуванням визначення параметрів окремого об'єкта містобудування, розробленим і погодженим в установленому порядку. Також до затвердження проекту відведення потрібно було погодити і затвердити містобудівне обгрунтування внесення змін до містобудівної документації в установленому порядку з обов'язковим прийняттям рішення Київрадою про внесення змін до Генерального плану Києва. Але таке рішення не приймалося. Також, на порушення вимог Земельного кодексу, проект відведення не погоджено з відповідними органами. Окрім того відсутній детальний план на територію та план земельно-господарського устрою міста Києва.

До того ж у процесі розгляду справи прокуратурою було надано ще чимало доказів, які можуть свідчити про порушення вимог законодавства щодо порядку передачі земельної ділянки в оренду. Варто наголосити, що зазначена ділянка перебуває в користуванні державного підприємства Центр технічної експлуатації й управління радіорелейних ліній, радіомовлення, радіозв'язку та телебачення (ДП ЦТЕ УРРТ). Рішення приймалось на основі листа-згоди (на передачу землі в оренду іншій особі) цього підприємства від 07.05.2007. Однак 27.07.2007 ДП ЦТЕ УРРТ повідомляє про відкликання листа-згоди. Таким чином, як установив суд, приймаючи своє рішення, Київрада не мала в розпорядженні відмови попереднього землекористувача. Тобто, в оренду було здано землю, якою законно користується інша особа. Таких «недоліків» назбиралось досить багато, тому всі з нетерпінням чекали на пояснення відповідача. Також хотілося почути третю сторону без самостійних вимог, орендаря ТОВ «Л». Однак, хоч як це дивно, вони проігнорували шість (!) судових засідань. Мало того, відповідач навіть не визнав за потрібне надати відзив на позов. Таким чином позиція Київської міської ради та підприємства-орендаря залишається невідомою.

«Останній акорд»?

Остаточне (шосте) засідання у справі в Господарському суді міста Києва відбувалося 26 червня 2008 року. Біля суду зібралась невелика маніфестація, яку проводили громадяни, котрі, незважаючи на розроблені проекти та погодження, залишилися без довгоочікуваних ділянок. А в той час в залі суду місце відповідача було вже звично порожнім.

— Дивно, що представники відповідача та третьої сторони ігнорують засідання, — наголосив суддя, — адже в матеріалах справи є достатні докази про належне їх повідомлення про виклик до суду.

Після відносно нетривалого шостого засідання суд оголошує рішення, яким визнає недійсним рішення Київської міської ради від 27.12.2007 «Про передачу ТОВ «Л» земельних ділянок для будівництва малоповерхових будинків на проспекті Перемоги (15-й км) у Святошинському районі м. Києва». Як на мене, рішення цілком логічне і закономірне. Прокуратура зібрала значну кількість доказів і документів. Натомість відповідач не потурбувався надати хоча б відзив на позов, як і надати свого представника для захисту інтересів в суді. Так само вчинила і третя сторона. Рішення набере сили тільки через десять днів з моменту проголошення, якщо його не оскаржать в апеляційному порядку (на момент написання матеріалу інформації про оскарження не було).

Здається, цим рішенням розв'язано всі проблеми маніфестантів.

«Це лише початок...»

Але зовсім іншу картину намалював представник громадян.

— Це лише початок, — зітхнув він. — Попереду довгий шлях до отримання тих ділянок, на які люди давно розраховували.

Все дуже просто. Рішення ради — то тільки частина справи. Виявляється, ТОВ «Л» у квітні цього року звернулось до господарського суду з вимогою визнати укладеним договір оренди зазначених земельних ділянок. А 14 квітня суд задовольнив позов орендаря і своїм рішенням уклав договір оренди. Таким чином, попри визнання рішення Київради недійсним, залишається договір оренди. Як нам стало відомо, прокуратура оскаржує рішення суду від 14.04.2008. Проте скільки засідань ще відбудеться в межах цієї ситуації —невідомо. Як невідомо і те, чи отримають землю громадяни, навіть якщо договір оренди буде визнано недійсним, адже остаточне рішення все-таки залишається за радою. Тож стежитимемо за подальшим розвитком подій.

Це — лише одна з численних земельних баталій, які стали в наш час звичним явищем. Однак залишається очевидним: ніхто нічого не робить для того, щоб їх не було або хоча б ставало менше. Важко зрозуміти, чому склалася описана ситуація, чому рада не звернула увагу на порушення, де загубилась інформація про 80 сімей, які потребують поліпшення житлових умов. Так само важко збагнути, чому за виникнення таких ситуацій ніхто не бере на себе відповідальність і ніхто не бореться з причинами виникнення таких баталій. Адже, на відміну від середньовіччя, наші сучасники озброєні законами і нормами, які мали б захищати права та інтереси законослухняних громадян. Чи, може, ми таки ще перебуваємо у такому собі «правовому середньовіччі»?...

Ігор САНДУГЕЙ.

НОВИНИ

➤ *ЛУГАНЩИНА*

«Сімейна п'ятирічка» допоможе підвищити народжуваність

Програма «Луганська родина», розрахована до 2012 року, має підвищити народжуваність в обласному центрі і зменшити кількість абортів. Так вважають місцеві педіатри. Для цієї мети будуть виділяти одноразову допомогу в розмірі 1 тис. грн. за кожну народжену дитину в двійні або в трійні. З міського бюджету на програму виділять не менш як 200 тис. грн., а більше 2 млн. грн. обіцяють спонсори. Також при кожному райвиконкомі обласного центру створять сімейні клуби, де працюватимуть психологи. Вони допоможуть майбутнім подружжям підготуватися до сімейного життя.

Алла АНТІПОВА.

➤ *ХМЕЛЬНИЧЧИНА*

Оптимісти живуть довше, за що й шанує їх громада

Представники облдержадміністрації позавчора привітали зі сторіччям кількох іменинників — Акулину Лапко з міста Дунаївці, Василя Верстюка з села Межигір на Кам'янеччині та Якилину Кудрик з села Корчик Шепетівського району. А Олександра Шопська з Нової Ушиці святкувала своє 105-річчя! Привітання від керівників ОДА всіх старожилів краю зі столітнім ювілеєм стало вже приємною традицією. А для громади ще й можливістю познайомитися з ними та вшанувати поважних подолян. Приємно, що ювіляри мають задовільне здоров'я і самостійно пересуваються та почуваються оптимістами.

Віра ШПИЛЬОВА.

➤ *ХЕРСОНЩИНА*

Туристів повезуть в українську пустелю

Екскурсійний маршрут в Олешківські піски розробило управління культури й туризму Херсонської облдержадміністрації. Піщана місцина в Цюрупинському районі має унікальний клімат і визнана єдиною в Європі пустелею. Вона 20 км завдовжки та 15 — завширшки. Організатори розраховують на інтерес гостей обласного центру та відпочивальників Чорноморського узбережжя. Нині готують під'їзні дороги, оглядові майданчики на шляху до сафарі та місця відпочинку. Перших туристів чекають уже цього місяця.

Алла БРУСИЛОВА.

➤ *ТЕРНОПІЛЬЩИНА*

У центрі Західного регіону збудують «великий сейф»

Про відкриття у Тернополі грошово-емісійного центру йшлося під час поїздки в регіон голови Нацбанку Володимира Стельмаха. Цей проект порадує багатьох, вважає голова ОДА Юрій Чижмарь, оскільки місто фактично розташоване в центрі Західного регіону. Області вигідно мати такий великий сейф готівки, що гарантуватиме стабільні капіталовкладення, поліпшення інфраструктури, зростання ваги міста у фінансовому світі України. А оскільки підходящого приміщення для центру не знайшли, його будуватимуть.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Бути нелегалом вигідно

Останнім часом простежується тенденція свідомого переходу торговців з легального на стихійний ринок для отримання більшого прибутку. Про це заявив заступник міського голови Полтави Віталій Нікіпєлов на засіданні міжвідомчих комісій, які опікуються відповідними проблемами. Дійшло до того, що при жвавій несанкціонованій торгівлі навколо ринку всередині вільними залишаються близько 30% місць.

Варто відзначити й те, що частина порушників показує міліції дозволи на торгівлю, нібито видані міськвиконкомом. Таку можливість категорично заперечила заступник міського голови Тамара Плужник. Крім того, діють у Полтаві й заїжджі, причому добре організовані, торгівці-»гастролери», які в разі небезпеки швидко змінюють місце дислокації.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Єгиптяни і Теукри

Я мудрість п'ю із черепа епохи,
і напій має український смак...
Автор.

Системний аналіз досліджень істориків, археологів, релігієзнавців, мовознавців і культурологів свідчить, що українська цивілізація зробила чи не найбільший з усіх давніх народів внесок до всесвітньої історії. Розглянемо лише деякі факти з нашої прадавньої історії.

Мезин (ХХ—ХІІ тис. до н. е.) та його діаспори

Перша вийшла на світову арену ***Мезинська архаїчна** (мисливсько-збиральницька)* ***цивілізація***, яка була локалізована в районі населених пунктів (сіл): *Мезин* (Чернігівщина), *Гінці* (Полтавщина), *Добраничівка* (Київщина), *Кирилівка* (Київ), *Межирічі* (Черкащина). Тут наші предки вперше в історії людства поклали до світової скарбнички зразки знаменитого мезинського орнаменту (мотиви меандру), унікальні статуетки «жінок-птахів», перший у світі музичний ансамбль.

Геологи підтвердять, що аж до Х тис. до н. е. на території Північної Європи та Росії були льодовики товщиною у 2—3 кілометри. В Єгипті, Малій Азії та Середземномор'ї перші аналогічні стоянки мисливців і збирачів з'являються лише у VIII—VII тис. до н. е.

А по Україні вже в ХХ—ХІІ тис. до н. е. ходили мамонти, на яких полювали мисливці, що після вдалого полювання насолоджувалися торохтінням на мамонтових кістках перших музик планети.

Потрібні факти? Завітайте до краєзнавчих музеїв у Донецьку, Луганську чи Вінниці, де ті мамонти стоять у повний зріст. Такий точно український мамонт, знайдений на початку минулого століття на Сумщині, стоїть і в зоологічному музеї Санкт-Петербурга...

Отже, Україна — батьківщина мамонтів, а не слонів, як кепкують наші «друзі», мало обізнані із світовою історією...

Згодом «якось випадково» в Шумері (Сумері/Самарі(?) з'являється цивілізація *Мес(з)опотамія*, у Малій Азії — країна *Мізія*, а на Балканах — *Верхня і Нижня Мезія* (відповідно — території Іраку, Туреччини, Угорщини, Румунії, Молдови, Сербії). А в Росії (як зійде льодовик) з'являється річка із знову-таки «випадковою» назвою *Мезень* (впадає в Біле море), а на ній — і місто *Мезень...*

Запорізька Шу-Нун (ХІІ—ІІІ тис. до н. е.) і Трипільська Енеїда (VI—III тис. до н. е.)

Цивілізація Шу-Нун (Кам'яної Могили, ХІІ тис. до н. е.), яка отримала свою назву від найдавнішого храму планети, розташованого в Україні, випереджає хрестоматійний за західними підручниками анатолійський Чатал-Гююк (VII тис. до н. е.) щонайменше на 5 тисяч років!

Як довів шумеролог А. Кифішин, «...приазовські тексти не лише більш архаїчні за знаковою суттю, а й значно змістовніші. Те, що в них викладено сюжетно, з низкою специфічних деталей, в Чатал-Гююку зведено до коротких формул». Отже, за свідченням вченого, *Кам'яна Могила «...була «метрополією» і Шумера, і багатьох інших центрів «писемних культур»*.

Московський сходознавець Л. Васильєв зазначив, що шумери з'являються в *Месопотамії* на рубежі V—IV тис. до н. е. і розмовляють мовою, яка «...значно відрізняється від групи семітських мов, поширених серед більшості древніх мешканців близькосхідної зони».

Його колега Е. Церен додав, що корінні шумери були негроїдного типу, а в царських могильниках поховані особи «нордичного» типу, яких в останню путь «чомусь» проводжали на санях (як, до речі, і перших єгипетських фараонів). Така ось національна шумерська традиція, згідно з якою в середні віки ховали і князів Київської держави.

Археологи (В. Клочко та ін.) довели, що ***Трипільська цивілізація*** є материнською по відношенню до археологічних культур Анатолії (Троя), Сирії, Кіпру, Сардинії, Греції та Єгипту.

Це й не дивно. Аналіз доісторичних еллінських та римських карт показав, що після українського *Трипілля* (VI—III тис. до н. е.) в Азії, Африці та Європі з часом з'явилося декілька міст з аналогічною назвою — *Триполіс*: Каппадокія (І ст.), Фінікія (І—ІІ ст.), Лівія (ХІІ ст.), Мальта (ХІІІ ст.).

Цікаво, що на місці сучасної столиці Лівії міста *Тріполі* у І ст. розташовувалося місто *Ея*. До речі, на території нинішньої Росії і досі протікає річка *Єя* і стоїть місто *Єйськ*, які в ці само часи належали скіфсько-еллінському Боспорському царству.

Українці можуть цим пишатися, оскільки столиця цієї потужної держави була в українському Криму (Керч).

Тут, очевидно, варто нагадати, що:

1) середньовічний ісландський історик С. Стурлусон «чомусь» називав Європу *Енеєю* (від Шу-Нунського Бога-творця Енліля(?);

2) мідно-кам'яний вік (що збігається з розквітом Трипільської цивілізації) називається *енеолітом*;

3) цар українського племені троянців (Теукрів), що заснували Рим і розвинули римську державність, мав ім'я *Еней* (перекладається з латини як «*мідний, бронзовий*»).

Якщо зауважити, що назви річок зазвичай старші за назви міст, збіги видаються, на перший погляд, «дивними»: де Азовське море і де Північна Африка!..

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

Але коли таких випадковостей багато, це вже — закономірності:

1) римляни називали своїх предків-троянців **Теукрами** (**Те** — з грецької означає Бог, а **укр** — країна);

2) історик Геродот у своїй «Іліаді» згадує воїна **Теукра** (котрий називає Гектора, сина царя Пріама, «скаженим собакою»);

3) археологи (В. Клочко) довели, що Троя є спадкоємицею матеріальної культури Трипільської Енеїди;

4) філологи (А. Кифішин) засвідчили, що Троя «запозичила» елементи своєї релігійно-філософської культури Стародавньому Єгиптові та Античній Греції.

Отже, ми маємо всі підстави для висновків, що найдавніші українські цивілізації були метрополіями провідних цивілізацій планети, які стартували починаючи лише з ІІІ тис. до н. е. (Шумерська/Самарська, Єгипетська, Перська, Індська, Еллінська, Римська і т. ін.).

Єгипетські володіння українських скіфів

Римський історик Помпей Трог (І ст. до н. е.) «чомусь» писав: «*Скіфське плем'я завжди вважалося найдавнішим, хоча між Скіфами і Єгиптянами довго тривала суперечка про давність походження...*».

Спробуємо розібратися, чому це римлянин віддавав перевагу саме жителям стародавньої України, а не північної Африки.

Історики зафіксували, що приблизно 3100 р. до н. е. в Єгипті виникає загальноєгипетська держава, одним із перших царів якої стає **Менес**. Він будує фортецю Біла стіна (Мемфіс, нині — Каїр) із храмом ***Хет-ка-Пта*** — (***Палац Духа Птаха***). Грецькою ця назва звучала: «**Ейгюптус**» — **Єгипет**. Згодом назва столичного храму розповсюджується і на назву країни загалом.

Саме за правління царя **Менеса** (чи не від пеласгійського слова *мена* — купець, міняла(?) в Єгипті почалося літописання. А назва головного єгипетського храму ***Хет-ка-Пта*** звучить дуже вже по-українські: «**Хатка-Птаха**», чи не так?..

Власне кажучи, дивуватися й нема чому. За свідченням відомого єгиптолога Ж.-Ф. Шампольона, мова єгипетських коптів (*цей корінний єгипетський етнос сформувався під впливом кушанів, шумерів та інших праукраїнських племен у VI—III тис. до н. е.*) дуже споріднена із староскіфсько-сколотською мовою.

І ще декілька «випадковостей» для роздумів: на Чернігівщині (що була одним із центрів Мезинської архаїчної цивілізації) і досі є місто Мена і село Копти, стародавні єгиптяни у VI—III тис. до н. е. широко використовували в єгипетських храмах праукраїнську символіку — лелеку (білого птаха), а сучасні єгипетські копти і донині готують своїх священиків в українських семінаріях у Канаді...

Наступники царя Менеса (якого Геродот називає об'єднувачем Єгипту) теж, за свідченням О. Крижанівського, мали не єгипетські імена. Згодом вони були змушені поступитися владою місцевим елітам.

Але через тисячу років ситуація повториться. Після завоювання у ІІ тис. до н. е. Нижнього Єгипту ***гіксосами*** (гіг-саками, яких вважають скіфами) протягом чверті тисячоліття тамтешні фараони мали такі собі «єгипетські» імена: ***Киян***, *Шишак, Любарн, Гузій, Мина, Вусирод, Гор, Пітана, Телепін, Тудалій,* ***Укрмир***.

Етнонім ***гіксоси*** сучасні єгиптологи перекладають як «**володарі чужоземних країн**». А судячи із викарбуваних на пірамідах зображень (гробниця фараона Херемхеба, ІІ тис. до н. е.), можна зробити висновки, що вони дуже схожі своїми «оселедцями» та рисами обличчя на трипільців-аріїв (ІІІ тис. до н. е.), київських дружинників князя Святослава (переможця Хозарії, IX ст.) та козаків (XIV ст.).

Зважаючи на те, що гіксосам довелося побудувати 625-кілометровий захисний мур між їхньою столицею Ав**а**ріс і фортецею Геліополь (*зверніть увагу на арійсько-еллінські назви фортець*), перебування гіксосів на Єгипетщині, так само, як і їх праукраїнських попередників (пелазгів/лелек) не було безхмарним.

Гіксоси (*кшатрії*) в Єгипті (*як і арії-брахмани в Індії*) не родичалися з місцевими тубільцями, але потрапили під сильний вплив аборигенної єгипетської культури, а потім і взагалі були змушені поступитися владою.

Загалом І. Кузич-Березовський писав, що єгипетська державність і колонізація Палестини були здійснені під впливом цивілізацій **кушанів** і **шумерів/самарів** (що разом «ходили на Єгипет»), а самі кушани (як і сумери/самари. — **В. Б.**) були трипільцями.

Судячи з їхнього фенотипу (високі, світлоокі, русяві), одягу (ходили у вишиванках та «гуцульських» шапках), мови, церковної архітектури (церкви зводилися ступи, бо будувалися ступенями(?), це відповідає істині.

Про українських і єгипетських богів

Візантійський хроніст Малали (V—VI ст. н. е.) писав: «Гефест... встановив одному мужеві одну жону мати, а жінці за одного чоловіка виходити заміж... Через це прозвали його *Сварогом* (відповідник Зевса. — **В. Б.**) і звеличували його єгиптяни. А після цього царював син його на ймення *Сонце*, що його звуть *Дажбогом...*».

Цікаво, і чому це єгиптяни мали царів, імена яких дивним чином збігалися з іменами праукраїнських богів?.. До речі, варто звернути увагу і на власне єгипетських богів. У Стародавньому Єгипті домінували два потужні жрецькі клани, котрі обслуговували храм Бога Сонця **Ра** (**Ора**(?) і храм Хет-ка-Пта («Хатка-Птаха»(?).

Фараони всіляко підтримували релігійність пересічних єгиптян з метою зміцнення своєї влади. Починаючи з фараонів V династії (середина ІІІ тис. до н. е.) вони включили до своєї титулатури частку «син **Ра**». А може, «син (О) **Ра**», котрий водночас вважається Прабатьком українців?..

Нагадаємо також, що солярний культ простежується в міфології Кам'яної Могили VIII—VII тис. до н. е., котра істотно вплинула, як писав А. Кифішин, на релігійно-міфологічну систему і Стародавнього Єгипту.

Можливо, і це «випадковість», але Голубий Ніл починає свій шлях в горах Ефіопії з озера *Тана*. Нагадаємо, що *Тана* (Тана-їс) — стародавня назва Сіверського Донця і Дону. Та й у назвах Дніпра (Дана-пріс), Дністра (Дана-стер) звучить той самий зміст.

У стародавньому епосі «Рігведа» (який повернувся до нас з індійської діаспори трипільців-аріїв), так само як і в давньоукраїнській міфології, *Дана* — ім'я жіночого водяного божества.

До речі, річки з назвою Дон (Тана) протікають у Франції (*Дон, Улдон, Родан*), Англії (*два Дони та Уїмблдон*) та в Індії (*Дон — приток річки Крішна*), але це окрема тема для подальшої розмови...

Про скіфів і Теукрів

Наостанок розставимо всі крапки над «і», навівши інформацію грецького історика Геродота, котрий не знав у Греції «*жодного видатного філософа, який не був би скіфом*».

Сучасні історики (С. Березанська та ін.) вважають, що саки (*представники так званої ямної археологічної культури*) домінували в Україні у ІІІ—ІІ тис. до н. е. (у Криму і досі існує їхнє прадавнє місто).

Римлянин Помпей Трог вважав скіфів (саки — теж скіфи) старшими за єгиптян (ІІІ тис. до н. е.). Загалом римляни (І тис. до н. е.) вважали троянців своїми предками і називали їх *Теукрами*.

Троя-1, як відомо, була заснована троянським царем Теукром у 3100 р. до н. е. Увага, в цей само час — 3100 р. до н. е. — фараон Менес об'єднав Верхній і Нижній Єгипет!

І остання крапка Геродота: він писав, що скіфи поділялися на скіфів-орачів, скіфів-скотарів, царських скіфів і скіфів-георгіїв.

Хто ж такі ці скіфи-георгії? У своїй книжці «Терпсихора» Геродот називає їх нащадками древніх і славних Теукрів (тобто скіфи-георгії були найстаршими серед скіфів)!

Виходить, що Теукри і є ті самі скіфи, які, за твердженням римського історика Помпея Трога, старші за єгиптян!

Отже, українці з повним правом можуть вести свій родовід із стародавнього племені Теукрів, яке принесло свою цивілізаційну спадщину і в Трою, і в Шумер, і в Єгипет, і в Грецію. І відбулося це щонайменше 5 тисяч років тому!

ВАЛЕРІЙ БЕБИК,
доктор політичних наук, проректор з інформаційно-аналітичної роботи Університету «Україна».

ЧОРНИМ ПО БІЛОМУ

«Матушка поступала, она и семестр сдаст»

Хоч я ніколи не мав стосунків до освіти, а тепер пенсіонер з сімнадцятирічним стажем, хочу висловитись про тестування випускників шкіл.

Зимою в лікарні поруч зі мною лежав «студент» другого курсу одного з університетів Дніпропетровська. Він пив пиво і постійно грав у карти. Якось я йому сказав: «Ти краще готувався б до іспитів». Він недобре глянув на мене: «Дед, а что это такое? Матушка поступала, она и семестр сдаст».

— Ну, нехай гроші матушки і закінчать університет, але ж тобі працювати. Як же ти зможеш з такими знаннями?».

— Дед, да мне нужно где-то перекантоваться, а там батя сыграет в ящик, а я займусь его бизнесом.

... У приватному секторі через кілька будинків від мене живе сім'я, в якій четверо дітей. Щоб не бідувати, вони на городі вирощують розсаду овочевих культур і продають її вже у травні.

Діти, наче бджоли, вранці до школи і після занять, допомагали батькам. Двоє вже мають дипломи інституту. А дівчата-близнючки позаторік закінчили школу із золотими медалями, по тестуванню, повторюю, по тестуванню поступили в університет, де через півроку їх зарахували в елітну групу. І все це без хабарів!..

...Якось знайома невдоволено кинула: «Придумали якесь тестування! Заплатила б 500 доларів і знала б, що син в університеті».

Можливо, що є огріхи в тестуванні, але ввели його, вважаю, правильно. Треба працювати, треба вчитись!

А. МУЗИЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Сам сказав

Тодішня наука геть розходилася з життям: оті схоластичні, граматичні, риторичні й логічні тонкощі аж ніяк не пасували до того часу, і ніколи нічого спільного з життям не мали. Всі, хто вчився тої науки, ні до чого не могли приточити свого знання, хоч би навіть і наймениш схоластичного. Та й самі тогочасні вчені були чи не найбільшими невігласами, бо геть не мали життєвого досвіду.

Микола ГОГОЛЬ.
«Тарас Бульба», 1842.

Вчителька суворого режиму

ВІДКРИТИЙ УРОК

Ось і закінчилися шкільні роки для учнів Вінницької вечірньої школи №24. Серед них і 45 засуджених, які відбувають різні строки в місцевій установі виконання покарань №1 (УВП). За колючим дротом вони й «гризли» граніт науки під керівництвом Галини Пилипко, старшого інспектора соціально-виховної й психологічної служби колонії.

У закладі — 1250 ув'язнених (700 — у СІЗО), 315 з яких засуджено довічно. Серед них, до слова, є учні одинадцятирічки. Не втрачають надії ті, хто оступився, на вихід з тюремних воріт, а вже на волі знання ой як знадобляться. Чимало засуджених — члени клубу книголюбів — отримують улюблені видання поштою.

...У цій школі вчитель — пуританин. Не дай Боже одягти блузку з декольте, спідницю з розрізом, дещо зайве нафарбуватися або напарфумитися. Учні вкрай збуджено реагують на яскраву зовнішність. Охорона, звичайно, свою справу знає, але навіщо давати привід, дражнити гусаків?.. «Гусаки» повинні виявляти цікавість до навчання, знаходити прекрасне в поезії, демонструвати захоплення фізикою.

Цьому Галина Василівна й сприяє на своїх уроках. Знаючи долі учнів, вона прагне підібрати до кожного свій ключик, не виявляючи симпатій і антипатій.

Школа в стінах установи №1 працює шість років. Починали з екстернату, готуючи підопічних до іспитів. Сьогодні із цього класу виходять повноцінні господарі атестатів. Їхнє вручення — як і всюди — свято. Навіть якщо одержувати документ доводиться через грати **(на знімку)**.

Учні поважають учительку: не «фаршмачать» (не висміюють, не іронізують); не «тележать» (не обманюють), тому що знають, як вона «рве заради них душу». І вчаться добре: ставлення до навчання, як до роботи, враховується при вирішенні питання про дострокове звільнення та ін.

Тому на уроках навчені досвідом стрижені голови «б'ються» у суперечках про добро й зло, щастя і любов. Ці почуття особливо загострені там, у загратованому світі. Галина Пилипко допомагає вибратися на тимчасову волю, де жили й живуть герої класиків, генії й борці за справедливу справу. Як учителеві вдається розтопити часто обледенілі душі, видно із творів зеків, їхніх листів, їхніх поглядів...

Іван ІЛЛЯШ.

Вінниця.

Фото надано працівниками УВП-1.

А ЯК У НИХ?

У Китаї ув'язнені місцевих тюрем одержали можливість навчатися у вищих навчальних закладах. Популярність вищої освіти в країні зростає й серед тих, хто систематично порушує закони Піднебесної.

Тільки в Пекіні за останні двадцять років число ув'язнених, які здали екстерном іспити до вузу і отримали дипломи про вищу освіту, перевищило 8 800 осіб.

Багато хто вибрав юридичні спеціальності. Завбачливі арештанти вважають, що добре знання законів допоможе їм після виходу на волю уникнути можливого конфлікту із правоохоронними органами. І захищати співгромадян від правового свавілля або, нічого гріха таїти, уміло продовжувати свій кримінальний бізнес.

А ЯК У НИХ?

Ув'язненим, які успішно вивчають державну мову й не пропускають занять без поважних причин, уряд Естонії платитиме 1,08 тисячі крон (близько 70 євро). Повну винагороду виплачуватимуть лише тим, хто освоїть не менш як 51 відсоток обсягу матеріалу. Якщо ж ув'язнений хоча б раз на місяць пропустить заняття, грошей не одержить. Відповідні положення виходять із європейських пенітенціарних правил, згідно з якими ув'язнені не повинні потерпати економічно, тому здобуття освіти в умовах в'язниці має прирівнюватися до роботи.

Як олівці стали лакмусовим папірцем

КОНТРОЛЬНА ДЛЯ ВЧИТЕЛЯ

У Маринки Нечипоренко на парті завжди лежав набір різнокольорових олівців. Увесь третій клас знав: це подарунок її тата, працівника апарату райради, на день народження. І ось вони зникли. Таке трапилося вперше у класі молодої вчительки.

Гуртом шукали пропажу всюди. Наталія Михайлівна опитала чергових: ніхто із сторонніх до класу не заходив. Отже, набір міг узяти тільки хтось із своїх.

Ось вони, двадцятеро, сидять перед нею, мов ангелочки, дивляться на засмучену однокласницю, на вчительку і... мовчать!

— Діти, можливо, хтось із вас випадково поклав Маринчині олівці до свого портфеля або кишені й забув про це?

Голос учительки ледь помітно тремтів, насторожений погляд перебігав від обличчя до обличчя.

— Андрійчику, ти нічого не хочеш нам сказати?

Свого часу хлопчина без дозволу взяв якусь дрібничку у сусідки по парті. Учень повільно підвівся і почервонів.

Наталія Михайлівна уважно спостерігає за хлопчиком і чомусь вирішує: він!

— Я... Я... — Ще трохи — і школярик заплаче. — Я не брав. Чесне слово, не брав!

Не він! Тоді хто? Поза сумнівом, цей негідник зараз тремтить зі страху бути викритим.

Наталія Михайлівна піймала себе на думці, що жодному з учнів не вірить, кожен під підозрою.

— Діти, давайте ще раз пошукаємо в себе під партами, — терпляче запропонувала Наталія Михайлівна.

Дарма! Педагог починає гніватися. Що ж... Хай буде так! Клин клином вибивають!

— А тепер встаньте і перевірте одне в одного книжки, зошити, портфелі, кишені... — стояла на своєму вчителька.

Ніхто не вийде із класу, поки не знайдуться злощасні олівці. Так вона вирішила! Хай це суперечить прописним педагогічним істинам, але когось виведе на чисту воду. Подумати тільки: вчила добра, щирості, правдивості, скільки сил, енергії віддала їм — і така дяка!

... Олівці так і не знайшлися. Наталія Михайлівна з важким серцем відпустила клас. Вже одягнена, із сумкою в руці, вона поводі спускалася сходами, аж раптом дзвінке:

— Наталіє Михайлівно!

— Чого тобі, Галинко?

— Олівці... Ось вони. У роздягальні спортивного залу на підвіконні лежали. Напевно, Маринка забула їх, а подумала, що хтось забрав...

Учителька гірко посміхнулася і... прискорила мимоволі кроки. На обличчі враз з'явилася заклопотаність. Вона мовби тікала від учениці, яка із широко відкритими очима, нічого не розуміючи, застигла на сходах...

Григорій ДОВГОПОЛОВ,
учитель української мови та літератури.

Конотопський район
Сумської області.

Любов з точки зору науки

У Києві нагороджували учнів—переможців ІІІ етапу олімпіади з світової літератури. У творчому змаганні брали участь кращі з кращих — 288 школярів середніх навчальних закладів столиці. До речі, цьогоріч «зарубіжники» святкують «маленький» ювілей — предмет в українській школі викладають уже п'ятнадцять років. Його запровадження стало можливим завдяки своєчасному рішенню доктора філологічних наук, професора Національного та Українського вільного університетів (ФРН, Мюнхен) Анатолія Погрібного, який у 1993 році виконував обов'язки заступника міністра МОН України. Критик, літературознавець, викладач, просвітник, яскрава особистість — так можна охарактеризувати Анатолія Григоровича. Окрім книг, статей, виступів на радіо, до його творчого доробку можна зарахувати й введення цього унікального шкільного предмета.

Нинішня олімпіада в Києві стала тринадцятою за ліком. Окрім столиці, таку проводять у чотирьох областях країни. Але, незважаючи на число, нещасливим шкільне змагання ніяк не можна назвати — олімпіада відкрила чимало юних талантів. У цьому контексті приємна новина. З наступного року олімпіада набуває статус Всеукраїнської, з чим наша газета сіячів розумного, доброго, вічного і вітає. А на розсуд читачів виносимо творчу роботу однієї з переможниць конкурсу. Цей погляд на любов, напевне, викличе чимало суперечок, але байдужість — навряд чи.

«Погляд на любов з точки зору науки

Немає ідеального кохання. Чому? Зараз поясню. Кожна речовина, кожне тіло складається з атомів. Вони, в свою чергу, складаються з найменших частинок, незримих для людського ока: електронів, протонів, нейтронів. Ці частинки об'єднуються в атом, щоб зменшити свою загальну енергію, зайняти більш стабільне положення. Атоми об'єднуються в молекули; з молекул, з їх величезної кількості, складається клітина, тканина, орган, організм. На всіх цих рівнях організації є зв'язок. Взаємодія відрізняється тільки складністю. Не дивно, що процеси, які відбуваються в суспільстві, нагадують елементарні хімічні та фізичні процеси.

Але люди відрізняються від бездушних, мертвих частинок! Передусім — розумом, свідомістю, яку дав їм Бог. Тому рівень зв'язку повинен бути значно вищим, але — земним. В основі «кохання» нічого більше не лежить, окрім сліпого бажання посісти більш стабільну позицію, енергетично вигіднішу за одиноке життя. Простіше — укріпити своє становище в суспільстві. А хіба таке елементарне прагнення може бути високим? Ідеальним? Звичайно, ні.

А якщо двом молодим людям просто добре разом? Їм однаково, що подумає про них машина, бездушний механізм суспільства? Це — дружба, якщо хочете — «кохання», «любов». Я думаю, що це — прояв саме тієї даної Богом свідомості. Тут уже не важливо, якої статі, віку ці люди. Вони ніби й зв'язані один з одним, але залишаються вільними в усіх смислах цього слова.

Та навіщо ж поети, письменники, знаючи про неможливість ідеального кохання в принципі, пишуть про Трістана й Ізольду, Маріуса і Козетту, Есмеральду — наївну діву, яка любила ненадійного Феба? Тут знову варто звернутися до науки, де зустрічаються такі фрази: «вважаємо гази ідеальними», «вважаємо речовини чистими», «вважаємо, що кінетична енергія частинок твердого тіла дорівнює нулю». Розумієте, вважаємо! Так і Петрарка пише (він, звісно, так не пише, але між рядків можна прочитати): вважаємо любов до Лаури ідеальною. І пише собі про рабську відданість дамі серця: «блаженні квіти й благовісні трави, прим'яті донною на самоті». Хіба від відмова від свободи, про що вже йшлося раніше, може означати «ідеальне кохання»? Ні, ні і ще раз ні. Вірність дамі, оспівування дами, поклоніння дамі — це вище за елементарні прагнення, за покірність законам енергії, але це — навіть гірше за філістерську любов з розрахунку.

Тож залишмо сентиментальну фразу «Хто не кохав, той не знає ні життя, ні смерті» поетам, наївним людям, які вірять у можливість неможливого».

Тетяна ДРУЖЕНКО,
учениця 8-А класу гімназії № 315 Дарницького району Києва
та учитель Олена ТРАВКІНА

На знімку: Тетяна Друженко та Олена Травкіна (ліворуч) **після нагородження.**

Фото Івана ЛАЗНЮКА.

У Китаї ув'язнені місцевих тюрем одержали можливість навчатися у вищих навчальних закладах

Ліквідатор ВАТ «АКБ «ГАРАНТ» повідомляє про продаж майна банку.
До продажу пропонується:

Лот 1. Нежиле приміщення ВАТ «АКБ «ГАРАНТ» разом з майном (18 одиниць).

Адреса: м. Київ, вул. Русанівська набережна, 18.

Приміщення розташоване на першому поверсі та підвалі, загальна площа 514,7 кв. м.

Початкова вартість продажу з урахуванням ПДВ — 8 655 970 грн. 00 коп.

Лот 2. Основні засоби (обладнання банку).

Початкова вартість продажу з урахуванням ПДВ — 90 606 грн. 73 коп.

Аукціон відбудеться 04.08.08 р. об 11-00 за адресою; м. Київ, пр-т. А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні — за 3 дні до аукціону.

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни аукціону і вносяться на р/р 260083010794 в ТОВ КБ «Актив-Банк» м. Київ, МФО 300852, код ЗКПО 33778197, ПП «Марва»

Реєстраційний внесок складає 51.00 грн. з ПДВ і вноситься на р/р УУТБ № 260093011152 в АК «Промислово-інвестиційного банку (ЗАТ)» в м. Києві, МФО 300012, код 16470831.

За більш докладною інформацією звертатись по тел:
8 (044) 596-93-24, 8-050-528-34-75.

Постановою Господарського суду Харківської області (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 05.09.2005 р. по справі № Б-31/64-04 товариство з обмеженою відповідальністю "Завод Гідроелемент" код ЄДРПОУ 32336227, м. Харків, вул. Сидоренківська, 58, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Трєскунова О. В.

Ухвалою Господарського суду Харківської області від 16.05.2007 ліквідатором підприємства призначено Долошко О. П. (Ліц. АБ № 176240 від 29.08.2005 р.), тел/факс 8(057)705-34-65.

Форма
Повідомлення про результати проведення торгів(тендерів)

1.Замовник торгів:

Відкрите акціонерне товариство " Енергетична компанія

" Севастопольенерго" Код ЄДРПОУ 05471081

1.1.Поштова адреса: 99040, м. Севастополь, вул. Хрустальова, 44

2. Інформація про предмет закупівлі:

Продовження реалізації проекту корпоративного зв'язку.

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті " Голос України" № 90 від 14 травня 2008 року

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою 25.06.2008 року

5. Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ): лот **№ 1** 296 658.0 лот **№ 2** 649 299.70

6. Інформація про переможця торгів: Науково-технічний центр"Енергозв,язок"

код ЄДРПОУ 25641912

6.1. Поштова адреса 03141 м. Київ Вул. Волгоградська. 10

Телефон/факс:
т.(044) 247-47-89 ф .(044) 247-47-86

Повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів закритого акціонерного товариства "Ресма" (код ЄДРПОУ 04643812)

Загальні збори акціонерів призначено на 20.08.2008р. за місцезнаходженням товариства (м. Запоріжжя, вул. Скворцова, 245, актова зала).

Порядок денний:

1. Розгляд звіту ліквідатора про стан реорганізації товариства;
2. Затвердження передавального акту;
3. Скасування рішення загальних зборів акціонерів про реорганізацію та відновлення обігу акцій товариства;
4. Розгляд питання про відповідальність колишніх посадових осіб товариства: голови наглядової ради та одночасно заступника голови правління Грицюка Я.В. та голови правління Костенка І.М., за дії, що призвели до порушення прав акціонерів та усунення акціонерів від управління акціонерним товариством;
5. Розгляд заяви колишніх акціонерів та засновників ЗАТ "Ресма" щодо протиправних дій колишнього керівництва товариства;
6. Розгляд висновку комісії з протиправного поглинання та захоплення підприємств при обласній адміністрації;
7. Стан судових справ за участю ЗАТ "Ресма";
8. Розподіл акцій товариства серед акціонерів, що були протиправно позбавлені права на отримання дивідендів;
9. Визначення реєструтримувача та затвердження умов договору з ним.

Матеріали, пов'язані з порядком денним будуть надаватись для ознайомлення з 10.08. по 20.08. включно після отримання запиту від акціонера.

Для участі у зборах необхідно мати при собі паспорт, свідоцтво про народження дитини (інші установлюючі особу документи) або довіреність, завірену у встановленому законодавством порядку.

Реєстрація буде проводитись за місцем проведення зборів з 09.00 до 09.30 год. Початок зборів о 10.00 год.

Закрите акціонерне товариство "Віола" повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів, які відбудуться "20" серпня 2008р. о 10.00 за адресою : м.Полтава, вул.. Чапаєва, 15 (приміщення ЗАТ "Віола")

Порядок денний:

1. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2007 рік
2. Затвердження річного звіту та балансу товариства за 2007 рік
3. Про затвердження Статуту ЗАТ "Віола" у новій редакції.
4. Про прийняття рішення про припинення ЗАТ "Віола" у зв'язку із перетворенням у ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ.
5. Про припинення філіх та представництва Товариства.
6. Про призначення комісії з припинення.

Реєстрація учасників зборів проводиться з 8.30 до 9.30 за місцем проведення зборів.

З документами, пов'язаними з порядком денним, ознайомлення акціонерів відбувається за місцем знаходження Товариства.

Пропозиції акціонерів щодо порядку денного вносяться у письмовій формі на адресу Виконавчого органу Товариства до "18" липня 2008р.

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	7000,8	4399,2
Основні засоби (за залишковою вартістю)	342,2	719,4
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	3711,0	2650,7
Сумарна дебіторська заборгованість	2465,6	
Грошові кошти та їх еквіваленти	24,2	55,7
Власний капітал		
Статутний капітал	24,4	24,4
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	966,1	1524,4
Довгострокові зобов'язання	-	-
Поточні зобов'язання	5273,2	3236,8
Чистий прибуток (збиток)	561,2	356,2
Вартість чистих активів	1727,6	1162,4

Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

макроекономіки та державного управління — доцент (2 од.), ст. викладач (1 од.); ***менеджменту*** — ст. викладач (3 од.), асистент (1 од.); ***економіки підприємств*** — доцент (3 од.), ст. викладач (3 од.); ***стратегії підприємств*** — доцент (1 од.), асистент (2 од.); ***міжнародної торгівлі*** — доцент (1 од.); ***міжнародної економіки*** — професор (1 од.), доцент (1 од.), ст. викладач (2 од.), асистент (2 од.); ***міжнародного менеджменту*** — доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); **іноземних мов факультету міжнародної економіки і менеджменту** — ст. викладач англійської мови (2 од.), ст. викладач французької мови (1 од.), ст. викладач латинської мови (1 од.), викладач англійської мови (1 од.); ***німецької мови*** — викладач (1 од.); ***банківської справи*** — ст. викладач (2 од.), асистент (2 од.); ***менеджменту банківської діяльності*** — доцент (1 од.), ст. викладач (2 од.); ***філософії*** — ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); ***маркетингу*** — доцент (2 од.), ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); ***вищої математики факультету управління персоналом та маркетингу*** — ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); ***іноземних мов факультету управління персоналом та маркетингу*** — викладач англійської мови (1 од.); ***управління персоналом та економіки праці*** — доцент (1 од.), ст. викладач (2 од.), асистент (1 од.); ***теорії та історії держави і права*** — доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); ***педагогіки та психології*** — ст. викладач (2 од.); ***міжнародного та європейського права*** — доцент (1 од.), ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); ***економіко-математичних методів*** — ст. викладач (1 од.); ***статистики*** — доцент (4 од.), ст. викладач (1 од.), асистент (1 од.); ***інформатики*** — ст. викладач (1 од.), асистент (3 од.); ***аудиту*** — ст. викладач (1 од.); ***фінансів*** — професор (2 од.), ст. викладач (1 од.); ***страхування*** — доцент (1 од.), асистент (1 од.).

Термін подання документів — один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та навчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових та навчально-методичних праць і винаходів.*

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.
Контактні телефони: 459-61-73,456-25-82.

ТОВ "КРІОГЕННІ ТЕХНОЛОГІЇ"
(підприємство-банкрут)

Інформує про продаж майна підприємства-банкрута ТОВ "Кріогенні технології". До продажу пропонується **Лот № 1**. Об'єкт незавершеного будівництва - площею 4,5754 га - завод з переробки зношених шин, а саме :

1. Обладнання - установка RC -400 / 04-16 та DU - 200 / 03-02 виробництва фірми INTEC Sondermachen Gmb.

2. Будівлі та споруди - блочна котельня "Виток - 4", незавершене будівництво виробничого корпусу, будівля прохідної з складом пічного палива та котельною, насосна, протипожежні резервуари, резервуари для збереження піноутворювача, КНС, майданчик для зберігання відходів та азоту, автодороги, кріогенні цистерни, газопровід, водопровід та підстанція 35/6 кВт.

Місце знаходження майна - Львівська обл., м. Дрогобич , вул. Зарічна, 52.

3. Проектні дані обладнання:

переробка 25000 тон зношених шин на рік, при цьому вихід продукції складає: гумогрануляту і гумового борошна (гумової крихти) - 16250 т, металевого корду - 6750 т, текстильного корду - 2000 т; виробництво покриттів для підлоги - 1300 т на рік (200 тис.кв.м); можливе виробництво гумових нашпальних та підрейкових прокладок для залізниці, гумово-бітумної мастики для аеродромів, ізоляційної мастики для покриття трубопроводів, модифікатору бітуму для Євро покриття, модифікатору бітуму для асфальто-бетонних доріг, гумового наповнювача верхнього прошарку автодоріг, гумових переходів залізничних шляхів.

4. Початкова ціна продажу лота - 7 185 572,55 грн., з урахуванням ПДВ.

5. Умови продажу: засобами платежу є грошові кошти. Проведення розрахунків за придбане майно здійснюється протягом 30 календарних днів з дня проведення торгів. Оформлення права власності за придбане майно та сплата державного мита здійснюється за рахунок покупця. Покупець попереджений, що в разі його відмови від підписання договору купівлі -продажу, сплачений гарантійний внесок йому не повертається, торги за даною угодою вважаються такими, що не відбулися.

5. Реєстраційний внесок - 17 грн. вноситься на рахунок № 26009301260745 в Подільському від.ПІБ м. Києва, МФО 3221970, код ЄДРПОУ 22894896, одержувач філія " Київський аукціонний центр" ДАК "НМАЦ".

6. Гарантійний внесок для участі у відкритих торгах - 10% від початкової ціни вноситься на рахунок № 26008302260745 в Подільському від. ПІБ м. Києва, МФО 322197, код ЄДРПУ 22894896. Одержувач філія "Київський аукціонний центр" ДАК "НМАЦ".

7. Кінцевий термін прийняття заяв - за 3 робочих дні до проведення торгів.

8. Відкриті торги відбудуться 07 серпня 2008 р. об 11.00 годині за адресою: м. Київ, вул. М. Раскової 15, 3 поверх.

9. Служба з організації та проведення торгів: м. Київ , вул. М. Раскової 15, тел. 492-86-42, філія "Київський аукціонний центр" ДАК "НМАЦ". Ознайомиться з майном можна за адресою його місцезнаходження.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «МЕДІТОНТОРГ» (02002, м. Київ, вул. Раскової, буд. 19; код ЄДРПОУ 35082548), постанова №24/165-б від 26.06.2008 р.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бенедюка Сергія Степановича (03110, м. Київ, а/с 157; ліцензія серії АВ №081128 від 17.07.2006 р.).

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду міста Києва.

Господарським судом Волинської області (43000, м. Луцьк, пр-т Волі, 54-а) постановою від 19.06.2008 р. по справі №7/105-Б визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського приватного підприємства «Колпитів» (45551, с. Колпитів, Локачинський р-н, Волинська обл., код ЄДРПОУ 03737103). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Василюка Ігоря Миколайовича (Ліцензія АВ №347333 від 19.12.2007 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 11.06.2008 року в справі № 24/112-б ТОВ «Б.І.Г.Інтербуд» (юридична адреса: 01033, м. Київ, вул. Жилянська, 45, ЄДРПОУ 34866116) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Тарасенка Т. П. (Ліцензія Серія АВ № 307415 від 23.04.2007 року, пош. адреса: м. Київ, вул. Доброхотова, 17, кв. 49).

Постановою господарського суду міста Києва від 12.06.2008 р. по справі № 43/476 Товариство з обмеженою відповідальністю «МЕГАПОЛІС ГРАНД ІНВЕСТ» (код ЄДРПОУ 33442390, місцезнаходження: 03039, м. Київ, вул. Ізюмська, буд. 7) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, призначено ліквідатора — ініціюючого кредитора ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ВИРОБНИЧО-ТОРГОВА КОМПАНІЯ «СТИМУЛ». Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від дати публікації цього оголошення за адресою: 01021, м. Київ, вул. М. Грушевського, 28/2, н. п. № 43.

Повідомлення про ліквідацію
м. Київ, 25 червня 2008 р.

Цим повідомляємо, що ТОВ «Будстар» (Код ЄДРПОУ 22958347, м. Київ, вул. Братська, 6) ліквідується. Рішення про ліквідацію прийнято зборами учасників 24 червня 2008 р. Протокол зборів учасників від 24.06.2008 р.

Якщо ви маєте вимоги до підприємства, що ліквідується, то можете заявити їх у строк до 25 вересня 2008 р. шляхом надсилання письмової вимоги або претензії на адресу: м. Київ, вул. Братська, 6, або іншим зручним для вас шляхом.

Голова ліквідаційної комісії — Непомящий В. А.

Постановою господарського суду Одеської області (адреса: 65058, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) від 17.06.2008 року по справі № 2/109-08-2343 визнано банкрутом ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «МОПОЛІС» (код ЄДРПОУ 31579609, адреса: 65023, м. Одеса, вул. Басейна, 6; п/р 2600032045 у Другій одеській філії АБ «Укргазбанк», м. Одеса, МФО 328588,) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Мужичок А. М. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом Одеської області протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура відносно Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Прогрес», ЄДРПОУ 00698006, адреса: 84022, Донецька обл., Олександрійський р-н, ст. Очеретино. Постанова від 12 червня 2008 р. Справа №42/118Б.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Самсонова О. О., ліцензія №116081. 85030, Донецька обл., Добропільський район, с. Криворіжжя, вул. Комсомольська, 56, т.: (06277) 28247.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 28.05.2008 р. у справі № 49/65-б Колективне підприємство «Кіко» (04112, м. Київ, вул. О. Теліги, 4, код ЄДРПОУ 00308442) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кізленка Вадима Андрійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 347395 від 29.02.2008 р.).

З кредиторськими вимогами звертатись в місячний строк з дня опублікування оголошення до ліквідатора Колективного підприємства «Кіко» (02225, м. Київ, пр. Маяковського, 1, кв. 51, тел. 537-22-82).

ВІД КОМІТЕТУ З ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки повідомляє, що до участі в конкурсі на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки 2008 року допущено такі праці:

1. Космічні системи, прилади та методи діагностики електромагнітних полів у геокосмосі

Автори: Дудкін Ф. Л., Івченко В. М., Корепанов В. Є, Лізунов Г. В., Попель А. М., Федоров О. П., Ямпольський Ю. М.

Представлена Національним космічним агентством України.

2. Розвиток фізико-технологічних основ, розробка і організація серійного виробництва елементів і систем оптоелектроніки

Автори: Вербицький В. Г., Вікулін І. М., Годованюк В. М., Каток В. Б., Курмашев Ш. Д., Осінський В. І., Панфілов І. П., Рюхтін В. В., Сукач Г. О.

Представлена Одеською національною академією зв'язку імені О. С. Попова.

3. Розробка та впровадження інтегрованих комплексних технологій для виробництва наукоємних виробів машинобудування (авіаційних двигунів нового покоління)

Автори: Бєліков С. Б., Внуков Ю. М., Качан О. Я., Мозговий В. Ф., Кондратюк Е. В., Грабченко А. І., Чернишов С. І., Фадєєв В. А., Павленко П. М.

Представлена Запорізьким національним технічним університетом.

4. Розробка, впровадження і серійне виробництво базових моделей та сімейств автомобілів підвищеної прохідності в інтересах народного господарства та оборони України

Автори: Буличев В. Ю., Гез Г. В., Заславський Ю. Г., Кирчатий В. І., Корсун М. Б., Кузнецов В. К., Подригало М. А., Сазонов С. В., Ухналь В. І.

Представлена Харківським національним автомобільно-дорожнім університетом.

5. Розробка, створення, освоєння серійного виробництва та впровадження гами високоефективних конкурентоспроможних важких токарних верстатів нового покоління

Автори: Владимиров А. Ю., Антонюк В. С., Білоусов В. М., Волкогон В. М., Волошин О. І., Григоращенко В. М., Ковальов В. Д., Корiткін В. І., Муковоз Ю. О., Палашек О. Г.

Представлена Донбаською державною машинобудівною академією.

6. Наукові основи створення та широке впровадження нового класу зносостійких захисних матеріалів на основі евтектичних сплавів заліза і кобальту з тугоплавкими фазами втілення для продукції машинобудування

Автори: Шурін А. К., Панарін В. Є., Надутов В. М., Кіндрачук М. В., Пашечко М. І., Івщенко Л. Й., Замковий В. Є.

Представлена Інститутом металофізики імені Г. В. Курдюмова НАН України.

7. Цикл праць «Конструкційні матеріали нового покоління та технології їх впровадження у будівництво»

Автори: Братчун В. І., Гоц В. І., Назаренко І. І., Плугін А. М., Рунова Р. Ф., Саницький М. А., Сівко В. Й., Старчук В. Н., Федоркін С. І., Шилюк П. С.

Представлений Київським національним університетом будівництва і архітектури.

8. Цикл досліджень, розробка та впровадження енергозберігаючих ефективних конструкцій і технологій в будівництві

Автори: Брусан А. А., Дорошенко В. О., Ваднов О. З., Ковальчук В. О., Нечипорук В. І., Савенко В. І., Ступник О. І., Ткачук Б. І., Черних Л. Ф.

Представлений Відкритим акціонерним товариством «Український зональний науково-дослідний і проектний інститут по цивільному будівництву» та Відкритим акціонерним товариством «Домобудівний комбінат № 3» (м. Київ).

9. Розробка та впровадження технологій відродження порушених гірничими роботами земель в якості елементів екологічної мережі

Автори: Травлєєв А. П., Гайдін А. М., Глухов О. З., Зозуля І. І., Копач П. І., Мазур А. Ю., Півень В. О., Романенко В. Н., Скрипник О. О., Шкіца Л. Є.

Представлена Інститутом проблем природокористування та екології НАН України.

10. Наукові засади системного моніторингу і управління водними екосистемами та їх практична реалізація на основі ГІС-технологій

Автори: Мокін Б. І., Яцик А. В., Мокін В. Б., Боцула М. П., Горячев Г. В.

Представлена Вінницьким національним технічним університетом.

11. Селекція високопродуктивних сортів сої і їх впровадження у виробництво

Автори: Михайлов В. Г., Бабич А. О., Білявська Л. Г., Голохоринська М. Г., Колот В. М., Матушкін В. О., Медведєва Л. Р., Січкар В. І., Шерепітко В. В., Щербина О. З.

Представлена Національним науковим центром «Інститут землеробства».

12. Молекулярно-генетичні основи біотехнології відтворення тварин

Автори: Яблонський В. А., Хомин С. П., Завірюха В. І., Демчук М. В., Стойка Р. С., Сергієнко О. І., Косенко М. В., Кусень С. Й., Сірацький Й. З., Звєрєва Г. В.

Представлена Інститутом розведення і генетики тварин.

13. Металічні і неметалічні корисні копалини України

Автори: Гурський Д. С., Калінін В. І., Гошовський С. В., Чумак Д. М., Шумлянський В. О., Третьяков Ю. І., Павлишин В. І.

Представлена Українським державним геологорозвідувальним інститутом.

14. Система управління фінансами в галузі освіти і науки

Автори: Рудавський Ю. К., Акмаєв А. І., Нестуля О. О., Куліков П. М., Лев Т. О., Садєков А. А., Семенець В. В., Лисенко Ю. Г., Андрієнко В. М.

Представлена Донецьким національним університетом.

15. Цикл наукових праць: «Економічна енциклопедія» у 3-х томах та «Економічний енциклопедичний словник» у 2-х томах

Автори: Мочерний С. В., Юрій С. І., Устенко О. А., Каніщенко Л. О., Мельник А. Ф., Савельєв Є. В., Дерій В. А., Ларіна Я. С., Башнянин Г. І., Марцин В. С.

Представлений Тернопільським національним економічним університетом.

16. Науково-технологічні основи, розробка та впровадження високоефективного геомеханічного моніторингу підземних геотехнічних систем шахт і рудників

Автори: Анциферов А. В., Скіпочка С. І., Янський А. О., Паламарчук Т. А., Брюханов О. М., Голінько В. І., Грядущий Ю. Б., Агафонов О. В., Усаченко В. Б., Колчин Г. І.

Представлена Українським державним науково-дослідним і проектно-конструкторським інститутом гірничої геології, геомеханіки і маркшейдерської справи НАН України.

17. Наукове обґрунтування, створення та освоєння серійного виробництва високопродуктивних вуглевидобувних комплексів нового покоління

Автори: Антипов І. В., Вассерман І. Г., Варшавський Ю. І., Косарев І. В., Морозенко Є. В., Непомнящий О. Л., Пастернак З. Г., Павленко С. В., Стаднік М. І., Ткачов В. В.

Представлена Державним підприємством «Донецький державний науково-дослідний, проектно-конструкторський та експериментальний інститут комплексної механізації шахт (Дондіпровуглемаш)»

18. Підвищення енергоефективності роботи турбоустановок ТЕС і ТЕЦ шляхом модернізації, реконструкції та вдосконалення режимів їхньої експлуатації

Автори: Мацевитий Ю. М., Шульженко М. Г., Голощапов В. М., Гонтаровський П. П., Дєдов В. Г., Костіков А. О., Павленко О. В., Русанов А. В., Соловей В. В., Цибулько В. Й.

Представлена Інститутом проблем машинобудування імені А. М. Підгорного НАН України.

19. Комплекс науково-дослідних та технологічних робіт з регулювання ядерної та радіаційної безпеки у відповідності з міжнародними стандартами та впровадження їх у практичну діяльність на АЕС України

Автори: Васильченко В. М., Носовський А. В., Харченко В. С., Ястребенецький М. О., Бронніков В. К., Кім В. В., Фрідман М. А., Дубковський В. О., Ожигов Л. С.

Представлений Державним підприємством «Державний науково-технічний центр з ядерної та радіаційної безпеки».

20. Дослідження, розробка і впровадження енергоефективних технологій та обладнання кабельного електрообігріву в Україні

Автори: Іоргачов В. Д., Круковський П. Г., Меженний С. Я., Меркулов М. М., Оксак В. В., Розинський Д. Й., Тимченко М. П., Тітенко С. М., Шпак О. Л.

Представлена Міністерством промислової політики України.

21. Розробка та впровадження нових способів і технологій фізико-хімічної обробки, розливання міді та її сплавів, одержання з відходів, і виготовлення з них деформованих профілів та напівфабрикатів

Автори: Савєнков Ю. Д., Дубодєлов В. І., Шпаківський В. О., Кожанов В. А., Нарівський А. В., Кваченюк М. Є., Іванченко В. Я.

Представлена Донецьким державним науково-дослідним та проектним інститутом кольорових металів.

22. Фундаментальні фізичні властивості біополімерів, що визначають їхнє функціонування

Автори: Благой Ю. П., Волков С. Н., Говорун Д. М., Корнелюк О. І., Малєєв В. Я., Семенов М. О., Сорокін В. О., Харкянен В. М., Христофоров Л. М., Веселков О. Н.

Представлена Інститутом радіофізики та електроніки імені О. Я. Усикова НАН України.

23. Цикл робіт «Мікробна корозія підземних споруд та розробка заходів їх захисту»

Автори: Андреюк К. І., Іутинська Г. О., Козлова І. П., Коптєва Ж. П., Заніна В. В., Пуріш Л. М., Кузьменко Ю. О., Середницький Я. А.

Представлений Інститутом мікробіології і вірусології імені Д. К. Заболотного НАН України.

24. Рослини в космосі: гравічутливість та розробка технологій вирощування

Автори: Черевченко Т. М., Заіменко Н. В., Демків О. Т., Білявська Н. О., Недуха О. М., Попова А. Ф., Бараненко В. В., Климчук Д. О., Шевченко Г. В., Каденюк Л. К.

Представлена Інститутом ботаніки імені М. Г. Холодного НАН України.

25. Інтерметаліди, гідриди та оксиди як основа нових енергоощадних матеріалів

Автори: Білоус А. Г., Гладишевський Р. Є., Завалій І. Ю., Заремба В. І., Каличак Я. М., Котур Б. Я., Павлюк В. В., Солонін Ю. М., Стадник Ю. В.

Представлена Львівським національним університетом імені Івана Франка.

26. Розробка та впровадження технологій ремонту магістральних трубопроводів під тиском

Автори: Беккер М. В., Бут В. С., Говдяк Р. М., Дрогомирецький М. М., Івасів В. М., Коток В. Б., Мандра А. С., Махненко В. І., Шлапак Л. С.

Представлена Інститутом електрозварювання імені Є. О. Патона НАН України.

27. Наукове обґрунтування ресурсів і запасів нафтогазоперспективних об'єктів України

Автори: Крупський Б. Л., Гладун В. В., Євдощук М. І., Павлюк М. І., Маєвський Б. Й., Полухтович Б. М., Максимчук П. Я., Чепіль П. М., Довжок Т. Є., Цьоха О. Г.

Представлена Національною акціонерною компанією «Нафтогаз України».

28. Цикл наукових праць «Нові якісні методи нелінійної механіки та їх застосування для аналізу багаточастотних коливань, стійкості та проблем керування»

Автори: Ковальов О. М., Мартинюк А. А., Бойчук О. А., Мазко О. Г., Петришин Р. І., Слюсарчук В. Ю., Зуєв О. Л., Слинько В. І.

Представлений Інститутом прикладної математики і механіки НАН України.

29. Некласичні проблеми механіки руйнування (статика, динаміка, стійкість)

Автори: Камінський А. О., Зозуля В. В, Назаренко В. М.

Представлена Інститутом механіки імені С. П. Тимошенка НАН України.

30. Цикл робіт «Розробка нових математичних моделей, методів та інформаційних технологій розв'язування задач оптимізації, обробки та захисту інформації»

Автори: Задірака В. К., Ляшко С. І., Гуляницький Л. Ф., Донець Г. П., Ємець О. О., Кнопов П. С., Левитська А. О., Литвин О. М., Номіровський Д. А., Павлов О. А.

Представлений Інститутом кібернетики імені В. М. Глушкова НАН України.

31. Фізичні методи і комп'ютерні засоби реєстрації, зберігання і використання великих обсягів інформації

Автори: Кожешкурт В. І., Костенко Л. Й., Косяк І. В., Кривоносов Є. В., Крючин А. А., Онищенко С. О., Петров В. В., Синьков М. В., Тарасенко В. П., Шанойло С. М.

Представлена Інститутом проблем реєстрації інформації НАН України.

32. Розробка та впровадження новітніх хірургічних технологій при захворюваннях та пошкодженнях хребта

Автори: Корж М. О., Педаченко Є. Г., Грунтовський Г. Х., Кущаєв С. В., Климовицький В. Г., Мезенцев А. О., Поліщук М. Є., Продан О. І., Радченко В. О., Слинько Є. І.

Представлена Державною установою «Інститут патології хребта та суглобів імені проф. М. І. Ситенка».

33. Рання діагностика та сучасна кріохірургія в абдомінальній онкології

Автори: Бондар Г. В., Галініч В. І., Дронов О. І., Жарков Я. В., Корпан М. М., Лещенко В. М., Філіппов Ю. О.

Представлена Державною установою «Інститут гастроентерології».

34. Розробка та впровадження ефективних методів діагностики, лікування і профілактики сенсоневральної приглухуватості та глухоти

Автори: Шидловська Т. В., Тімен Г. Е., Косаковський А. Л., Заболотний Д. І., Розкладка А. І., Сушко Ю. О., Шидловська Т. А., Писанко В. М., Борисенко О. М., Березнюк В. В.

Представлена Державною установою «Інститут отоларингології імені проф. О. С. Коломійченка».

35. Розробка та впровадження сучасних методів хірургічного лікування і профілактики ускладнень цирозу печінки та захворювань ворітної вени

Автори: Березнєв О. В., Калита М. Я., Котенко О. Г., Кривченя Д. Ю., Русин В. І., Сипливий В. О., Чуклін С. М.

Представлена Харківським національним медичним університетом.

36. Розробка та впровадження системи методів діагностики, профілактики і лікування хвороб нирок

Автори: Пиріг Л. А., Майданник В. Г., Никула Т. Д., Колесник М. О., Дядик О. І., Семидоцька Ж. Д., Багдасарова І. В.

Представлена Національним медичним університетом імені О. О. Богомольця.

37. Цикл наукових праць «Адсорбовані шари на поверхні перехідних металів: структура, електронні процеси, тертя, кінетика формування, каталіз»

Автори: Браун О. М., Орлик С. М., Осовський В. Д., Панченко О. А., Піщанський В. Г., Птушинський Ю. Г., Соловйов С. О., Сологуб С. В., Федорус О. Г., Яковкін І. М.

Представлений Інститутом фізики НАН України.

38. Цикл наукових праць «Відкриття та розвиток принципів суперсиметрії і супергравітації і їх застосування до побудови єдиної теорії фундаментальних взаємодій елементарних частинок»

Автори: Волков Д. В., Акулов В. П., Бандос І. А., Гершун В. Д. Желтухін О. О., Нурмагамбетов О. Ю., Пашнев А. І., Сорока В. О., Сорокін Д. П., Ткач В. І.

Представлений Національним науковим центром «Харківський фізико-технічний інститут».

39. Підручник «Комп'ютерна дискретна математика»

Автори: Бондаренко М. Ф., Білоус Н. В., Руткас А. Г.

Видавництво 2-ге, доп. і випр. — Харків: «Компанія СМІТ», 2004. — 480 с.

Представлений Міністерством освіти і науки України.

40. Підручник «Фізіологія рослин»

Автори: Мусієнко М. М.

Видання друге, доповнене та перероблене, Київ, «Либідь», 2005, 806 с.

Представлений Міністерством освіти і науки України.

41. Комплекс підручників «Двигуни внутрішнього згоряння»

Автори: Марченко А. П., Шеховцов А. Ф., Пильов В. О., Парсаданов І. В., Абрамчук Ф. І., Гутаревич Ю. Ф., Тимченко І. І.

Серія підручників «Двигуни внутрішнього згоряння» у шести томах:

Том 1. Розробка конструкцій форсованих двигунів наземних транспортних машин. — Харків: Прапор, 2004. — 384 с.; **Том 2.** Доводка конструкцій форсованих двигунів наземних транспортних машин. — Харків: Прапор, 2004. — 288 с.; **Том 3.** Комп'ютерні системи керування ДВЗ. — Харків, Прапор, 2004. — 344 с.; **Том 4.** Основи САПР ДВЗ. — Харків: Прапор, 2004. — 336 с.; **Том 5.** Екологізація ДВЗ. — Харків: Прапор, 2004. — 360 с.; **Том 6.** Надійність ДВЗ. — Харків: Видавництво ХНАДУ, 2004. — 324 с.

та підручник: «Автомобільні двигуни». — Київ: Арістей, 2004. — 476 с.

Представлений Міністерством освіти і науки України.

Публікуючи список робіт, допущених до участі в конкурсі на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки 2008 року, Комітет звертається до наукових та науково-технічних організацій, наукових установ, підприємств, вищих навчальних закладів, учених та спеціалістів, широкої громадськості з проханням узяти участь в обговоренні перелічених праць і повідомити свою думку щодо їх змісту та складу авторських колективів.

Назви робіт і склади авторських колективів публікуються переважно у відповідності з поданнями і будуть уточнюватись під час подальшого обговорення.

Відгуки та зауваження, а також матеріали громадського обговорення робіт і їх авторських колективів просимо надсилати до 19 вересня 2008 року за адресою:

03680, м. Київ-150, вул. Горького,51, Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки.

Більш повну інформацію ви можете знайти на сайті Комітету: www.kdpu-nt.gov.ua

ВІД КОМІТЕТУ З ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки повідомляє, що до участі в конкурсі на здобуття щорічних премій Президента України для молодих вчених 2008 року допущені такі роботи:

1. Розробка режимів функціонування доменної печі як газогенератора некоксівних вугіль із утилізацією відходів
Автор: Меркулов О. Є.
Представлена Інститутом чорної металургії імені З. І. Некрасова НАН України.

2. Проникні термоелектричні перетворювачі енергії
Автор: Черкез Р. Г.
Представлена Інститутом термоелектрики НАН України.

3. Енергозберігаючі системи та технології керування насосними агрегатами та комплексами
Автор: Коренькова Т. В.
Представлена Кременчуцьким державним політехнічним університетом імені Михайла Остроградського.

4. Теплоутилізаційний енергокомплекс гідротермічної обробки природного гіпсу у рідинному киплячому шарі під тиском
Автор: Редько А. О.
Представлена Харківським державним технічним університетом будівництва і архітектури.

5. Математичне моделювання гідродинаміки та тепломасообміну в автономних джерелах енергії
Автор: Бурилова Н. В.
Представлена Інститутом транспортних систем і технологій.

6. Цикл наукових праць «Методики аналітико-числового визначення напружено-деформованого стану пружних однорідних та кусково-однорідних тіл з дефектами за динамічного та статичного навантаження»
Автори: Бутрак І. О., Махоркін М. І., Жбадинський І. Я.
Представлений Інститутом прикладних проблем механіки і математики імені Я. С. Підстригача НАН України.

7. Цикл наукових праць «Напівгрупи, наділені топологією»
Автори: Равський О. В., Павлик К. П.
Представлений Інститутом прикладних проблем механіки і математики імені Я. С. Підстригача НАН України.

8. Багатозначний аналіз і практична стійкість диференціальних включень
Автор: Пічкур В. В.
Представлена Київським національним університетом імені Тараса Шевченка.

9. Надійність елементів металоконструкцій під дією випадкових змінних навантажень
Автор: Махінько А. В.
Представлена Полтавським національним технічним університетом імені Юрія Кондратюка.

10. Цикл наукових праць «Створення теоретичних моделей та експериментальних методів оцінки впливу корозійно-водневих чинників на опір руйнуванню і довговічність матеріалів та елементів конструкцій тривалої експлуатації»
Автори: Білий О. Л., Марков А. Д., Рудавський Д. В., Сиротюк А. М.
Представлений Фізико-механічним інститутом імені Г. В. Карпенка НАН України.

11. Вплив умов експлуатації на тримку здатність та тріщиностійкість відповідальних конструкцій
Автори: Пиндус Ю. І., Марущак П. О., Окіпний І. Б.
Представлена Тернопільським державним технічним університетом імені Івана Пулюя.

12. Цикл наукових праць «Створення нанодисперсних матеріалів і дослідження їх структурних та люмінесцентних властивостей»
Автори: Крижановська О. С., Масалов А. О., Сорокін О. В.
Представлений Інститутом сцинтиляційних матеріалів НАН України.

13. Наноструктурна характеризація оптоелектронних середовищ на основі халькогенідних склоподібних напівпровідників: методологічний підхід
Автор: Кавецький Т. С.
Представлена Дрогобицьким державним педагогічним університетом імені Івана Франка.

14. Прогнозування надійності машин і механізмів за кінетикою зміни триботехнічних параметрів мастильних матеріалів
Автор: Мікосянчик О. О.
Представлена Національним транспортним університетом.

15. Особливості плавки сплавів на основі цирконію і алюмінію та одержання їх в аморфному та наноструктурному станах
Автор: Безпалий А. А.
Представлена Фізико-технологічним інститутом металів та сплавів НАН України.

16. Цикл наукових праць «Оптичні та люмінесцентні властивості кристалів $YAlO_3$: Mn та вплив на них радіаційних та термічних полів»
Автор: Жидачевський Я. А.
Представлений Національним університетом «Львівська політехніка».

17. Дослідження станів зі спонтанно порушеними симетріями у квантових рідинах та суперсиметричних релятивістських об'єктах
Автори: Пелетминський О. С., Уваров Д. В., Шульга С. М.
Представлена Національним науковим центром «Харківський фізико-технічний інститут» НАН України.

18. Взаємодія радіовипромінювання з плазмовим потоком в магнітосфері пульсара
Автор: Петрова С. А.
Представлена Радіоастрономічним інститутом НАН України.

19. Теоретичне дослідження фундаментальних хвильових властивостей активних та пасивних багатошарових структур
Автори: Ольховський Є. О., Шрамкова О. В., Костильова О. В.
Представлена Національним технічним університетом «Харківський політехнічний інститут».

20. Підсилення оптичних процесів на металевій поверхні та його застосування для детектування надмалої кількості молекул та визначення структури макромолекул з пухлинних тканин
Автори: Гнатюк О. П., Фесенко О. М., Яковкін К. І.
Представлена Інститутом фізики НАН України.

21. Цикл наукових праць «Фундаментальні закономірності вірус-клітинної взаємодії для діагностики і лікування герпетичної та папіломавірусної інфекції»
Автори: Загородня С. Д., Демченко О. М., Шевчук В. О.
Представлений Інститутом мікробіології і вірусології імені Д. К. Заболотного НАН України.

22. Особливості еволюції рослинного і тваринного геному in vitro: дослідження на експериментальних моделях
Автори: Яцишина А. П., Мельник В. М.
Представлений Інститутом молекулярної біології та генетики НАН України.

23. Розвиток фауни копитних і хоботних пліоцену та раннього плейстоцену України
Автор: Логвиненко В. М.
Представлена Національним науково-природничим музеєм НАН України.

24. Застосування нанокомпозитів на основі фулерену C_{60} і аеросилу в експериментальній онкології
Автори: Дворщенко О. С., Діденко Г. В., Потебня М. Г.
Представлена Інститутом експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р. Є. Кавецького НАН України.

25. Цикл наукових праць «Екологічна складова національної безпеки України»
Автор: Кононенко О. Ю.
Представлений Київським національним університетом імені Тараса Шевченка.

26. Екологічні особливості формування комплексів підстилкових безхребетних лісових біогеоценозів степової зони України
Автор: Бригадиренко В. В.
Представлена Дніпропетровським національним університетом.

27. Нейрофізіологічний аналіз функціонування спинного мозку в умовах особливо високої збудливості та можливості її корекції
Автор: Родинський О. Г.
Представлена Дніпропетровською державною медичною академією.

28. Розробка та впровадження молекулярно-генетичних методів діагностики спадкових захворювань та поширеної патології людини
Автор: Макух Г. В.
Представлена Інститутом спадкової патології.

29. Наукове обґрунтування комплексу заходів, спрямованих на забезпечення здорового довкілля та збереження і зміцнення здоров'я населення
Автор: Грузєва О. В.
Представлена Національним медичним університетом імені О. О. Богомольця.

30. Реакція гліальних клітин гіпокампа на ішемічне ушкодження мозку
Автор: Цупиков О. М.
Представлена Інститутом фізіології імені О. О. Богомольця НАН України.

31. Психологія ставлення підлітків до небезпеки ураження ВІЛ
Автор: Бутузова Л. П.
Представлена Житомирським державним університетом імені Івана Франка.

32. Теоретико-методологічні основи синтезу органічних в'яжучих для отримання довговічних матеріалів для дорожнього будівництва
Автор: Беспалов В. Л.
Представлена Донбаською національною академією будівництва і архітектури.

33. Композиційні полімерні матеріали на основі вітчизняних рідких каучуків та відновленої рослинної сировини зі специфічними властивостями (атмосферостійкість, абразивостійкість, біодеградабельність та інш.)
Автори: Гудзенко Н. В., Бубнова А. С.
Представлена Інститутом хімії високомолекулярних сполук НАН України.

34. Синтез піридин-2-тіолів реакцією нуклеофільного вінільного заміщення, їх будова та властивості
Автор: Ткачов Р. П.
Представлена Луганським національним педагогічним університетом імені Тараса Шевченка.

35. Комплексна утилізація відпрацьованих свинцево-кислотних акумуляторів
Автори: Ісаєва-Парцванія Н. В., Башева Т. С., Назарова В. В.
Представлена Донбаською національною академією будівництва і архітектури.

36. Міжмолекулярні взаємодії біологічно активних ароматичних речовин і ДНК у водному розчині
Автор: Євстигнеєв М. П.
Представлена Севастопольським національним технічним університетом.

37. Цикл наукових праць у галузі інформаційного права та правової інформатики
Автори: Марущак А. І., Швець С. М.
Представлений Науково-дослідним центром правової інформатики.

38. Політичні партії в системі взаємовідносин громадянського суспільства та держави (роль та правове регулювання)
Автор: Лук'янов Д. В.
Представлена Академією правових наук України.

39. Первинна класифікація засуджених до позбавлення волі та їх розподіл в установи виконання покарань
Автор: Яковець І. С.
Представлена Інститутом вивчення проблем злочинності.

40. Цикл наукових праць «Моделювання ситуаційного механізму підготовки і прийняття управлінських рішень на підприємстві»
Автор: Лепа Р. М.
Представлений Інститутом економіки промисловості НАН України.

41. Педагогічні умови організації виробничого навчання учнів професійно-технічних навчальних закладів швейного профілю
Автор: Гриценюк І. А.
Представлена Інститутом педагогічної освіти і освіти дорослих.

42. Цикл наукових праць «Дослідження розвитку фондового ринку України»
Автор: Попова І. В.
Представлений Донецьким національним університетом економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського.

43. Взаємовпливи у традиційній культурі українського та східнороманського населення Буковини (порівняльна характеристика за матеріалами народного обрядового календаря)
Автор: Мойсей А. А.
Представлена Чернівецьким національним університетом імені Юрія Федьковича.

44. Монографія «Бухгалтерський облік як професійна діяльність: теорія, організація, прогноз розвитку»
Автор: Чижевська Л. В.
Представлена Житомирським державним технологічним університетом.

45. Монографія «Духовенство, церкви та колегіум міста Переяслава середини XVII-XIX ст.»
Автор: Лоха В. А.
Представлена Переяслав-Хмельницьким державним педагогічним університетом імені Григорія Сковороди.

46. Конкурентоспроможність регіонального ринку рекреаційних послуг (на прикладі АР Крим)
Автор: Калькова Н. М.
Представлена Національною академією природоохоронного та курортного будівництва.

47. Цикл наукових праць «Самоорганізаційні засади становлення української політичної нації»
Автор: Нестеренко Г. О.
Представлений Національним педагогічним університетом імені М. П. Драгоманова.

48. Селекція гібридів кукурудзи різних напрямів використання, адаптованих до умов Степу
Автори: Бондаренко Н. А., Клімова О. Є., Марочко В. А.
Представлена Інститутом зернового господарства.

49. Розробка технології збирання зернових культур методом обчісування рослин на корені
Автор: Мороз М. М.
Представлена Кременчуцьким державним політехнічним університетом імені Михайла Остроградського.

50. Береза низька в Україні
Автор: Савчук Л. А.
Представлена Волинським національним університетом імені Лесі Українки.

51. Реалізація регенераційного потенціалу мікроспор в культурі пиляків м'якої пшениці
Автор: Лобанова К. І.
Представлена Південним біотехнологічним центром в рослинництві.

Публікуючи список робіт, допущених до участі в конкурсі на здобуття щорічних премій Президента України для молодих вчених 2008 року, Комітет звертається до наукових та науково-технічних організацій, наукових установ, підприємств, вищих навчальних закладів, учених та спеціалістів, широкої громадськості з проханням узяти участь в обговоренні переліченних праць і повідомити свою думку щодо їх змісту та складу авторських колективів.

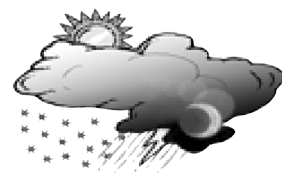
Назви робіт і склади авторських колективів публікуються, в основному, у відповідності з поданнями і будуть уточнюватись при подальшому обговоренні. Відгуки та зауваження, а також матеріали громадського обговорення робіт і їх авторських колективів просимо надсилати до 19 вересня 2008 року за адресою:

03680, м. Київ-150, вул. Горького, 51, Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки.

Більш повну інформацію ви можете знайти на сайті Комітету: www. kdpu-nt.gov.ua

З ПОШТИ

№ 124 (4374) П'ЯТНИЦЯ, 4 ЛИПНЯ 2008

5 липня в Україні мінлива хмарність, короткочасні дощі, грози. Вітер північно–західний з переходом на південно–західний, 5—10 м/с, у східних областях та Приазов'ї місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 11—16°, на узбережжі морів і у південних областях до 21°; вдень 22—27°, на півдні 28—33°; у Карпатах вночі 8—13°, вдень 14—19°.

ЦЬОГО ДНЯ, 4 ЛИПНЯ

❐ 1776. Проголошено незалежність Сполучених Штатів Америки. Національне свято США. ❐ 1790. Народився англійський геодезист Джордж Еверест. Здійснював топографічну зйомку Індії та Гімалаїв, першим визначив висоту найвищої вершини світу Джомолунгми. ❐ 1819. Розпочалась російська експедиція на шлюпах «Восток» і «Мирний» під керівництвом Ф. Беллінсгаузена, яка 1820 відкрила Антарктиду. ❐ 1913. Померла оперна співачка Надія Забела-Врубель (Забіла). Учениця Миколи Лисенка. ❐ 1918. У Києві народився Павло Коган, поет-романтик, автор популярної пісні «Бригантина». (Писав російською мовою). ❐ 1943. Загинув в авіакатастрофі польський державний діяч Владислав Сікорський. ❐ 1993. Піднято прапор Військово-морських сил України на сторожовому кораблі «Гетьман Сагайдачний».

Бог врятував мене, а я — генерала

У червні 1942 року Сталін видав наказ про евакуацію мирного населення на 30 кілометрів від лінії фронту. На той час я служив у роті забезпечення у місті Ворошилов. Мені випало супроводжувати евакуйованих. І тут стався такий випадок.

Наша група йшла польовою дорогою. Після певного часу зупинилися перепочити. Пара волів, яких я не встиг прив'язати, рятуючись від мух, попрямувала до чагарнику, який ріс метрів за 300 від дороги. Я кинувся їх наздоганяти, та зупинити не зміг, і вони зайшли в кущі. Саме в цей час до чагарнику, з іншого боку, під'їхав автомобіль, з якого вийшов радянський генерал. Зробив два кроки й зупинився: з кущів на нього навів автомат німецький солдат. Я продовжував крокувати, і солдат повернувся до мене. Генерал, скориставшись миттю, сів у машину й поїхав. Німець навздогін йому чомусь не стріляв. Та й у мене також. Лише слідкував: можливо, боявся підняти шум, а, можливо, я його не цікавив. Він мовчки, водячи за мною автоматом, почекав, поки я заберу волів і вийду з чагарнику.

Коли я повертався до своїх, у мене з голови не виходила думка: чому мене не вбили? Напевно, Бог врятував мене, а я — генерала.

І. ПІСКОВИЙ,
інвалід війни.

Карапиші
Миронівського району
Київської області.

Найсвітліші спогади юності пов'язані з армією

Читаєш газети, дивишся телевізор і не перестаєш дивуватися подіям, що відбуваються в нинішній армії України або Росії. Дідівщина, втечі, побиття й приниження солдатів офіцерами.

Я прослужив три роки на Камчатці, і ніхто ніколи не називав мене хохлом. Служба в армії — найсвітліші спогади в моєму житті. Призивався я з Амурської області. Сім днів ходу на вантажопасажирському пароплаві «Улен» по Тихому океану — й 7 листопада 1955 року я зійшов на берег Петропавловська-Камчатського.

Моя 254 команду привезли на стадіон військового містечка Єлізово. Я потрапив у роту зв'язку в/ч 45074 і став учитися на радіотелеграфіста. Наше селище Південні Коряки розташоване між сопок, електрику виробляла дизельна динамо-машина. Узимку сонце з'явиться з-за сопки об 11 годині дня, а о 13 годині ховається за іншою сопкою.

Вивчення уставів, стройова підготовка, наряди, обід, вечеря, трошки особистого часу (гра в доміно або перегляд газет) і сон. У кіно ходили раз на тиждень — по суботах.

Згадався такий забавний випадок. У День Радянської армії, 23 лютого 1956 року, нас вишикував старшина роти Дземинович і змусив співати Гімн Радянського Союзу. Переді мною стояв рядовий Барилов із четвертого взводу. І тут я своїм писклявим голосом як заверещав йому на вухо. Барилов аж присів. Старшина Дземинович після співання:

— Рядовий Барилов, вийти зі строю, — Барилов вийшов, повернувся до строю обличчям. — Чому ви присіли?

— Сокур заверещав мені на вухо.

— Рядовий Сокур, вийти зі строю, Барилов станьте до строю, — продовжив Дземинович. — Сокур, правда те, що говорить Барилов?

— Товаришу старшина, ну я ж не винен, що в мене такий писклявий голос, — вся наша рота зв'язку наелектризована так, що потрібна була іскра, щоб підірвати «бомбу». От я й вирішив продовжити:

— Товаришу старшина, гімн я знаю. Заспівати? «Союз нерушимых республик свободных», — ну і далі по тексту. Проспівавши перший абзац гімну, я, зробивши вигляд, начебто трохи призабув, закохано-сумним голосом проспівав «Где же ты, моя Сулико?».

Що трапилося з ротою — описати важко. Вся підлога була засіяна тілами солдат, які корчилися від сміху. Реготали хвилин 10, поки старшина не дав команди основному складу роти піти у свою половину казарми. Весь взвод чекав, як мене буде покарано. Але ніхто з них і не догадувався, що всю цю інтермедію ми вигадали разом зі старшиною, щоб відзначити День Радянської армії весело.

М. СОКУР.

Сніжне
Донецької області.

День миру в ім'я відмови від насильства

Сьогодні міжнародне співтовариство — це 193 країни, в кожній з яких засновані й традиційно відзначаються свої свята, різні за характером і значенням.

Але є одне неординарне свято, що втілило гуманну ідею мирного врегулювання конфліктів. 21 вересня 1981 року Організація Об'єднаних Націй заснувала День миру — в ім'я відмови від насильства і припинення вогню сторонами, які протиборствують у війнах.

З моменту його заснування ООН приймала резолюції, присвячені розповсюдженню і впровадженню ідеалів миру в свідомість людей. Робота ця нелегка, подвижницька, благородна.

Ключова роль у розповсюдженні культури миру належить батькам, педагогам, політичним діячам, журналістам, релігійним організаціям і групам, інтелігенції. Серед організацій, які відгукнулися на заклик ООН, у першій шерензі йде Всесвітня федерація ветеранів.

Україна надто добре пам'ятає наслідки воєнних катаклізмів, що не раз прокочувалися її землями. Людські втрати, матеріальні збитки, завдані Україні в роки минулої спустошливої війни, колосальні, обчислюються астрономічними величинами. Не піддаються уяві страждання всього народу.

V з'їзд Організації ветеранів України, що відбувся в березні поточного року, схвалив ініціативу ООН, підтриману і Всесвітньою федерацією ветеранів. У нашій країні немає і бути не може людей, байдужих до того, як розвиваються події міжнародного життя. Багато хто на власному досвіді боротьби проти агресорів переконався: збереження і зміцнення миру на Землі означає боротьбу за виживання.

Вийти 21 вересня на вулиці міст і сіл нової України, підтримати гуманні ідеали Організації Об'єднаних Націй — наш святий обов'язок.

А. ВАСИЛЬЄВ,
член комісії з міжнародних зв'язків Ради Організації ветеранів України, полковник у відставці.

ФОТО З КОНВЕРТА

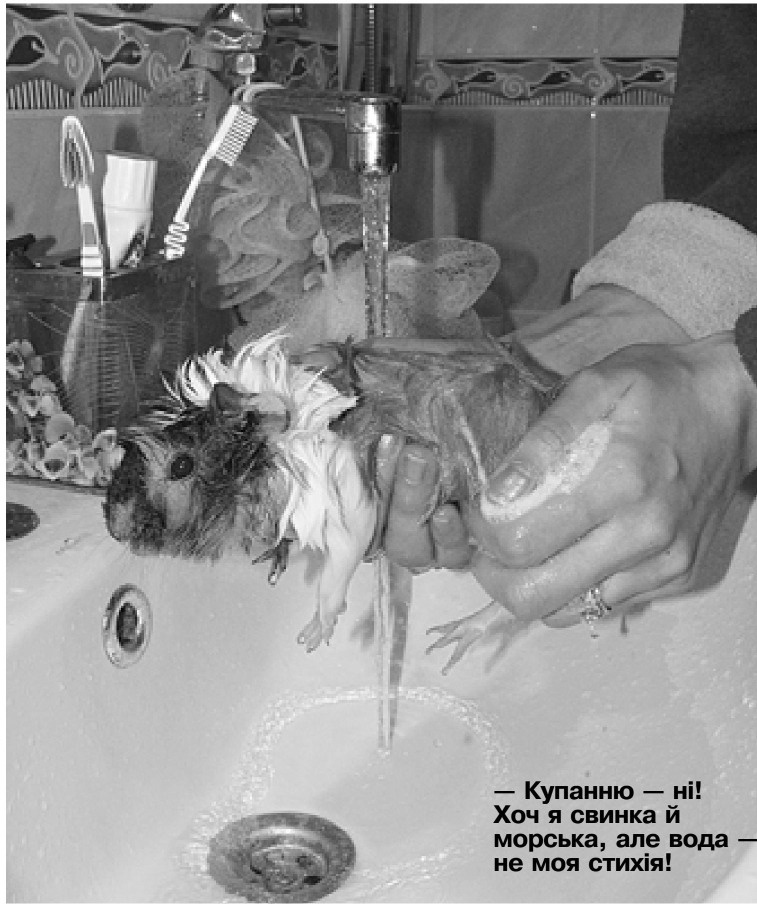

Фото Андрія ТИЩЕНКА. Київ.

— Купанню — ні! Хоч я свинка й морська, але вода — не моя стихія!

Через рекламу перестаємо дивитися фільм або передачу

У газеті «Голос України» за 15 травня 2008 року був опублікований лист Володимира Яреми із Закарпатської області — «Схаменіться! Що ж ви рекламуєте?». Мені він дуже сподобався. Спасибі йому за сміливе висловлювання. Дуже хотілося б, щоб з нашою спільною допомогою — ЗМІ й простих громадян — реклами не було взагалі. Нехай виділять, приміром, окремий телевізійний канал для рекламодавців. І якщо хтось захоче довідатися про новинки продукції, перемкне на виділений канал і подивиться те, що його цікавить.

У нашому під'їзді, та, напевно, і в багатьох інших, написано: «Заощаджуйте електроенергію». Але як її заощаджувати, якщо реклама йде по 15 хвилин і повторюється щогодини? Нескладно підрахувати, скільки електроенергії витрачається за вечір. Запитував у сусідів, чи дивляться вони рекламу. Відповіли: «Коли вона починається, перемикаємо на інші канали. А часом і зовсім вимикаємо телевізор. Часто буває, що й гарні програми або фільми через рекламний блок перестаємо дивитися». От так і виходить: ненависна всім рекламна пауза перебиває перегляд чого-небудь іншого.

М. КОРНІЄНКО.

Запоріжжя.

Діяти не на шкоду державі

Усюди йдуть розмови про вільний продаж земельних угідь, особливо сільськогосподарського призначення. На мій же погляд, продавати й купувати можна тільки те, що створено людською працею, а земля, ріки, моря, повітря продажу не підлягають. Їх можна здавати в оренду із правом спадщини, але не більше. Розпоряджатися цим багатством повинна держава.

У нашій країні — виборна система, але процес призначень і звільнень чомусь далекий від досконалості. У моєму розумінні, хто обирає, той і звільняє. Скажімо, Президент, Верховна Рада, місцеві ради обираються народом. Отже — відсторонити їх від посади може тільки народ. Це має відбуватися шляхом референдуму, всенародних зборів і інших методів. Президент не повинен мати права розпуску парламенту й інших органів. Відповідно особи, призначувані Верховною Радою, і звільнятися від займаних постів мають тільки нею.

Щодо засобів масової інформації, то я вважаю, що нині не виконують своїх пізнавальних і виховних функцій. ЗМІ скоріше є засобами передачі «смажених» фактів: пожежі, вбивства, ДТП... А от повноцінне життя в країні чомусь висвітлюють мало.

В. ПАНЧЕНКО.

Олександрія
Кіровоградської області.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1671

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010046 >